

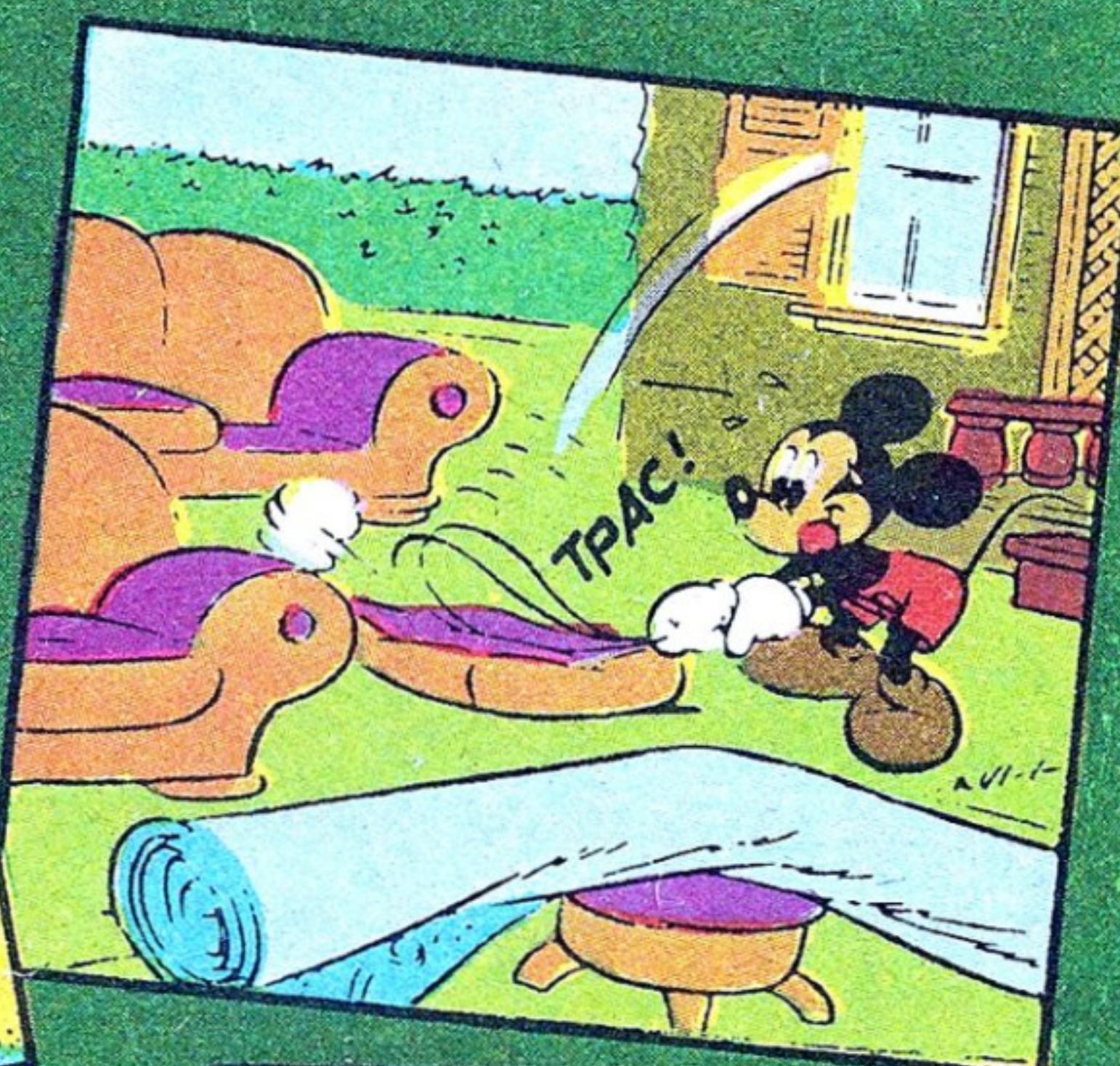
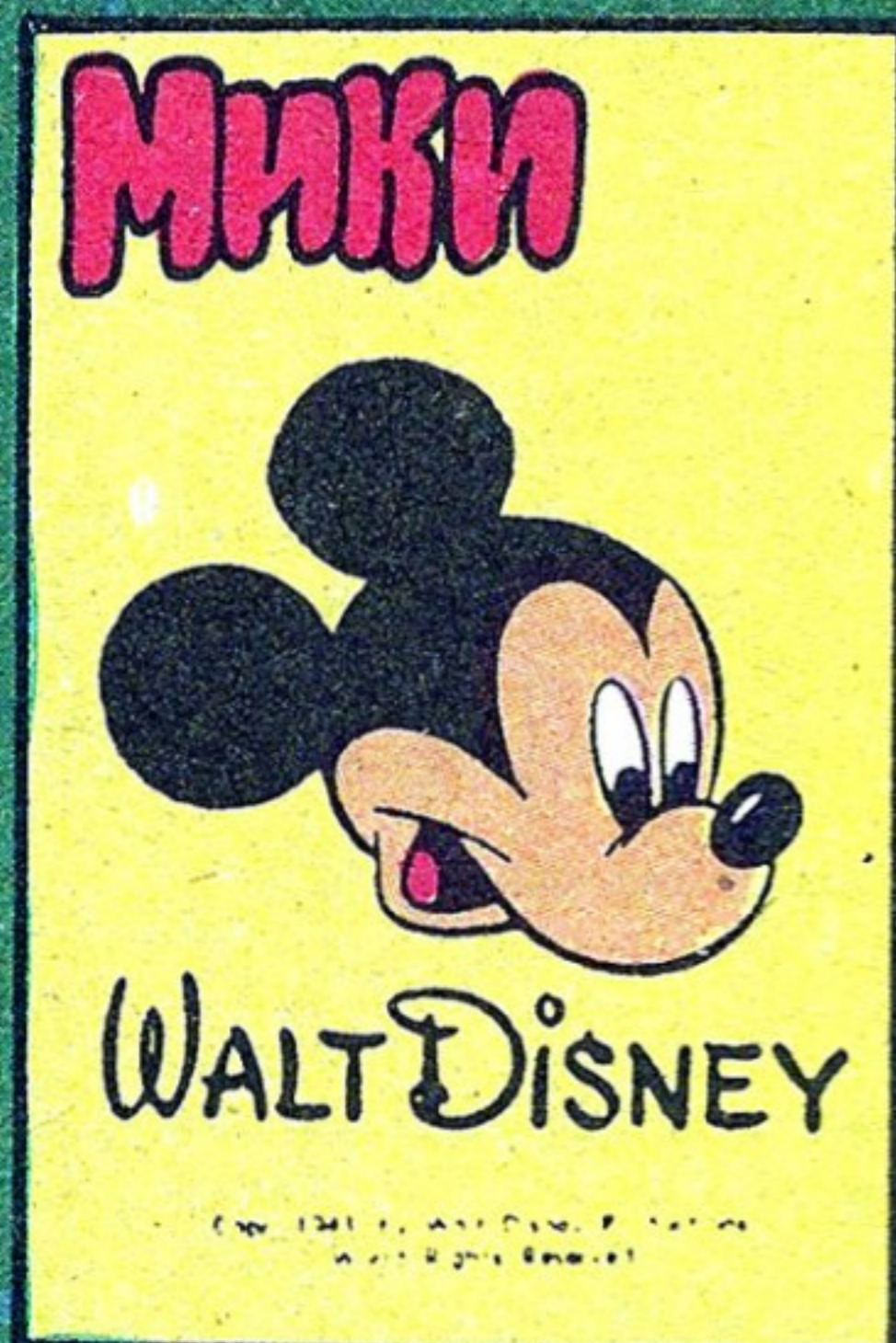
ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

БРОЈ 79

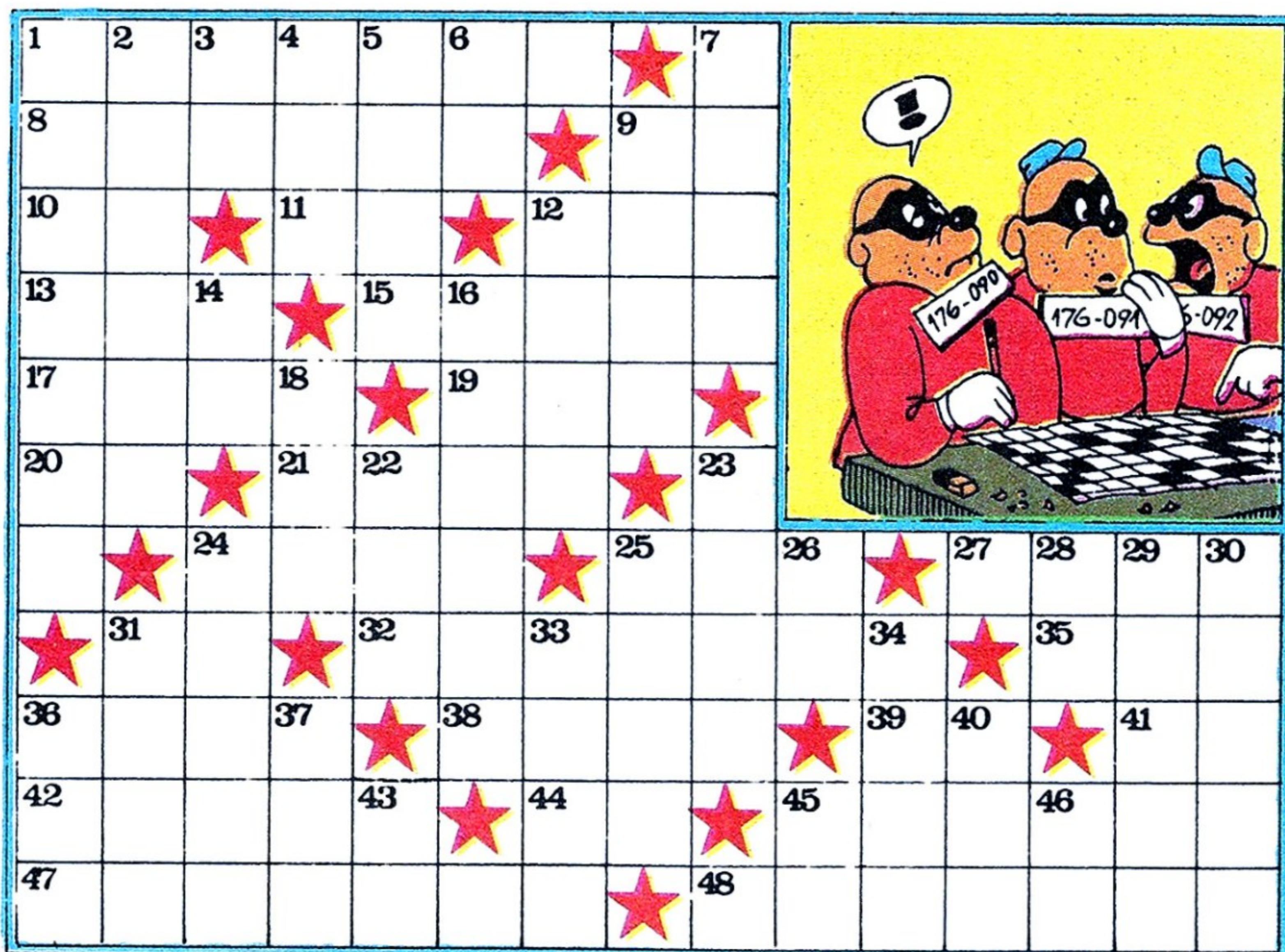
Микијев ЗАБАВНИК

12. IV 1976. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА III • ЦЕНА 4 ДИН.

МИКИЈЕВА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРРАВНО: 1) лица из „Микијевог забавника“ (види слику!), 8) мале игле, 9) неопходан зачин, 10) два иста самогласника, 11) ознака на аутомобилима из Макарске, 12) наше највеће острво, 13) целокупна, читава, 15) школски прибор, ташна, 17) део скелета, 19) зимски спорт, 20) злато (француски), 21) главни град Перуа, 24) домаћа животиња (множ.), 25) човеку верне животиње, 27) алкохолно пиће, 31) музичка нота, 32) становници европске острвске земље, 35) посебна ознака државе или града, амблем, 36) снага, 38) мера за папир, 39) билијарски штап, 41) ознака на аутомобилима из Шапца, 42) одећа, 44) два иста сугласника, 45) највиши војни чин у армијама многих земаља, 47) припадници индијанског племена у Северној Америци, 48) песнички назив за срце.

УСПРАВНО: 1) кинематограф, кино, 2) споразум, пакт, 3) исти сугласници, 4) производ горења, 5) сирће, 6) ознака на аутомобилима из Зенице, 7) име од миља за кокошку, 9) припадници једног

нашег народа, 12) наша река, 14) првак, 16) осми део целине, 18) терен, земљиште, 22) врста атмосферског талоба, 23) процеп, клисура, 24) дрвени предмет за намотавање конца, носур, 25) земљиште предвиђено за градњу, 26) предлог, 28) ознака на аутомобилима из Иванграда, 29) град у Војводини, 30) риве, 31) морска обала, 33) становници нама суседне земље, 34) било кад, 36) течност у биљу, 37) знај, аждаја, 40) временско раздобље, 43) лична заменица, 45) скраћеница за „мистер“, 46) исти сугласници.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА:

ВОДОРРАВНО: 1) Ката, 5) маст, 9) „Реал“, 10) оспе, 11) УР, 12) кит, 14) аш, ш, 15) вагон, к, 17) Каиро, 19) Ена, 21) Анди, 22) грош, 23) ар, 24) крој, 25) кактус, в, 31) авион, 33) туга, 34) Че, 35) ат, 37) алт, 38) беба, 39) лев, 40) гриз, 42) Лаос, 44) ткање, 46) Анка, 47) обрт, 48) Албер.

Издаје НИП „Политика“, као посебно издање „Политикиног забавника“, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић.

Претплата за нашу земљу: годишње 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 352,00 дин, полугодишња 176,00 дин, тромесечна 88,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству валути: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.—, Сфр. 70.—, Шкр. 102.—, Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292.32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. X 74. не плаћа се порез на промет.

© 1974 Walt Disney Productions.

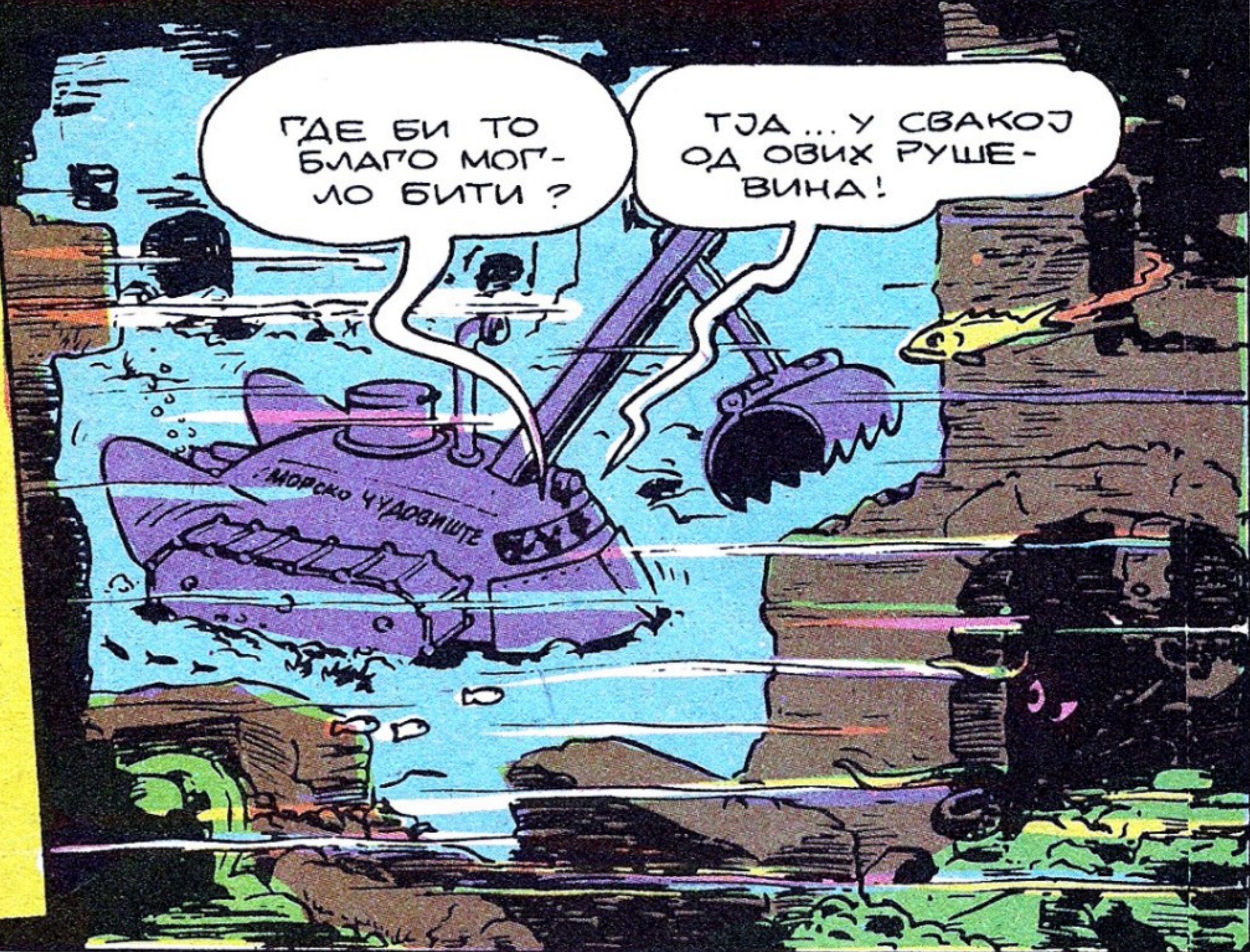
Штампа НИП „Нова Македонија“ — Скопје

WALT DISNEY

МИКИ:

ПОТОНУЛИ ГРАД II

Пре неколико стотина година, за време једног земљотреса, потонуо је леуки град грабеж, злогласно гусарско упориште. Заједно с градом потонуло је, како се веровамо, и саво благо за којим сад трага капетан Копиј, заједно с Микијем и Шилџом. За петам им је страшни даба...

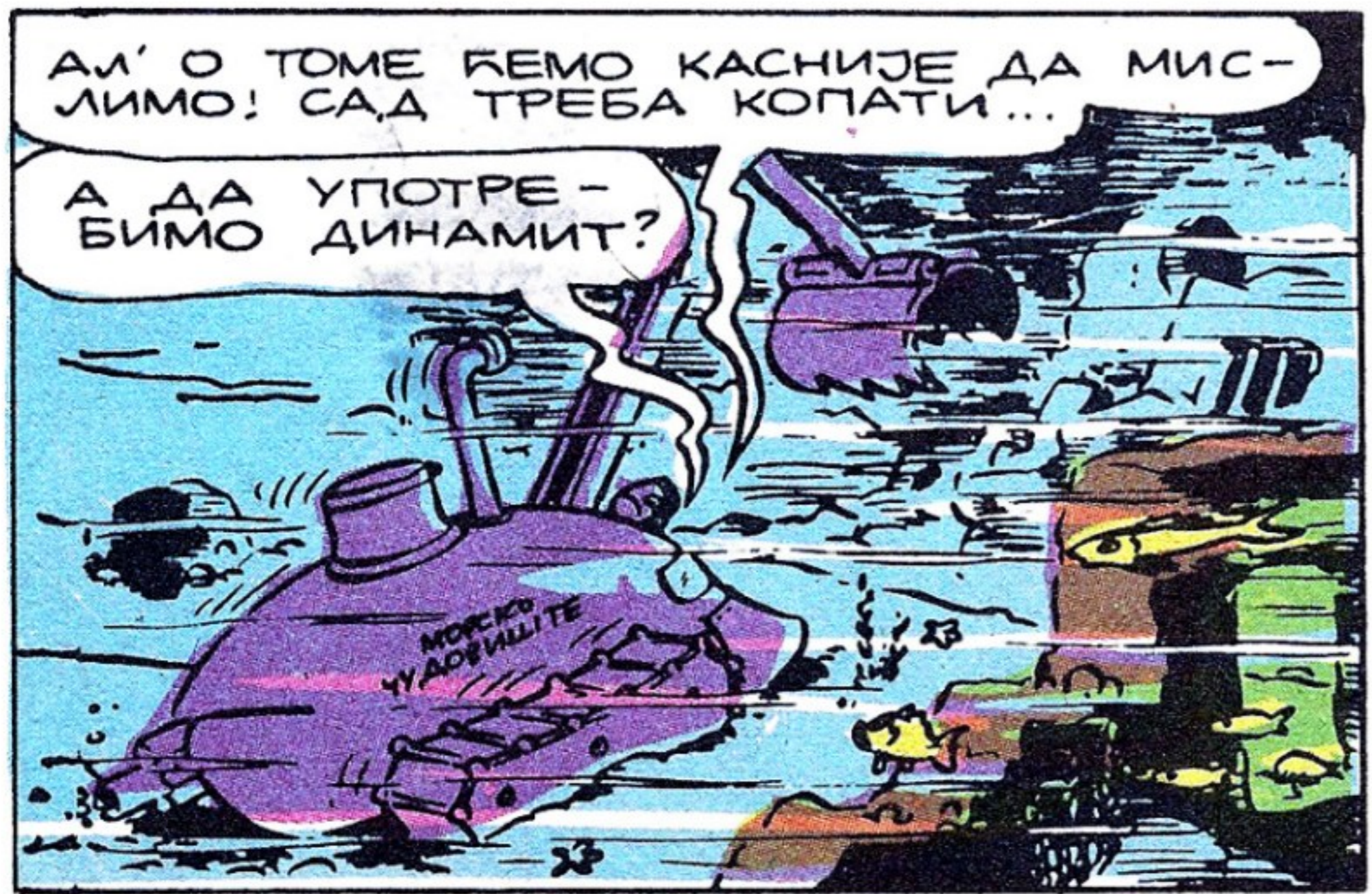
КАКО ЛИ ЈЕ ДАБА ДОЗНАО ЗА НАШЕ НАМЕРЕ?

ТАЈ РАЗБОЈНИК СВУДА ИМА ДОУШНИКЕ!

И САД НАС ЧЕКА ИСПРЕД ПРЕБЕНА КОЈИ ЗАТВАРА УМАЗ У ЗАЛИВ! ЧИМ ИЗРОНИМО ЗАРОБИТЕ И НАС И... БЛАГО!

НА СВЕ ЈЕ ОН СПРЕМАН!

АЛ' О ТОМЕ БЕМО КАСНИЈЕ ДА МИСЛИМО! САД ТРЕБА КОПАТИ...

А ДА УПОТРЕБИМО ДИНАМИТ?

СУВИШЕ ЈЕ ОПАСНО! МОГЛИ БИСМО ДА НАПРАВИМО ЈОШ ВЕКУ ПАПАЗЈАНИЈУ... А И ДА САМИ НАСТРАДАМО!

ММ#159-Р.22

ЗА ТО ВРЕМЕ...

КЕЈ, ВИ НА „ФЕБИ“!
ПРЕДАЈТЕ СЕ!
НЕМА ВАМ
СПАСА!

М.М. #159-Р.23

НЕ ОДГОВАРАЈУ! МОЖДА ЈЕ КЛОПКА!
ВАС ДВОЈИЦА НА БРОД...
ЈА КУ ВАС
ШТИТИТИ!

ОВАЈ...
ДА, КАПЕ-
ТАНЕ!

О...
ОД-
МАХ!

УСКОРО...

НИКОГ НА
БРОДУ, КА-
ПЕТАНЕ!

ДО ВРА-
ГА! ЗНАЧИ,
МИКИ И ОНАЈ
ЊЕГОВ КРЖЉАВКО
СУ У ПОДМОРНИЦИ!
АЛИ, ЈА САМ СТАРА
ЧЕКАЛИЦА! НЕ
МОГУ БЕКОВА-
ТИ ПОД
ВОДОМ!

А ДОЛЕ...

КАПЕТАНЕ,
НЕШТО СВЕТ-
ЛУЦА ИСПОД ОНОГ
КАМЕНА!

ДО ВРАГА! АЛИ СУ
ОВИ КОРАЛИ ТВРДИ!

СТВАРНО! СЈАЈИ К'О ЗЛАТО! АЛ'...
ЈА САМ ЈОШ ПОТРЕСЕН... НЕ БИХ
МОГ'О ДА ИЗИБЕМ
ДА ВИДИМ!

МИ БЕМО!

'ОБЕМО ЛИ, ШИЉО? НАЈЗАД,
МИ СМО КРИВИ ШТО ЈЕ КАПЕ-
ТАН ЈУТРОС ПАО У ВОДУ! МИ
СМО ИСКУСНИ РОНИОЦИ...

ОВАЈ...
ЈЕС-
МО!

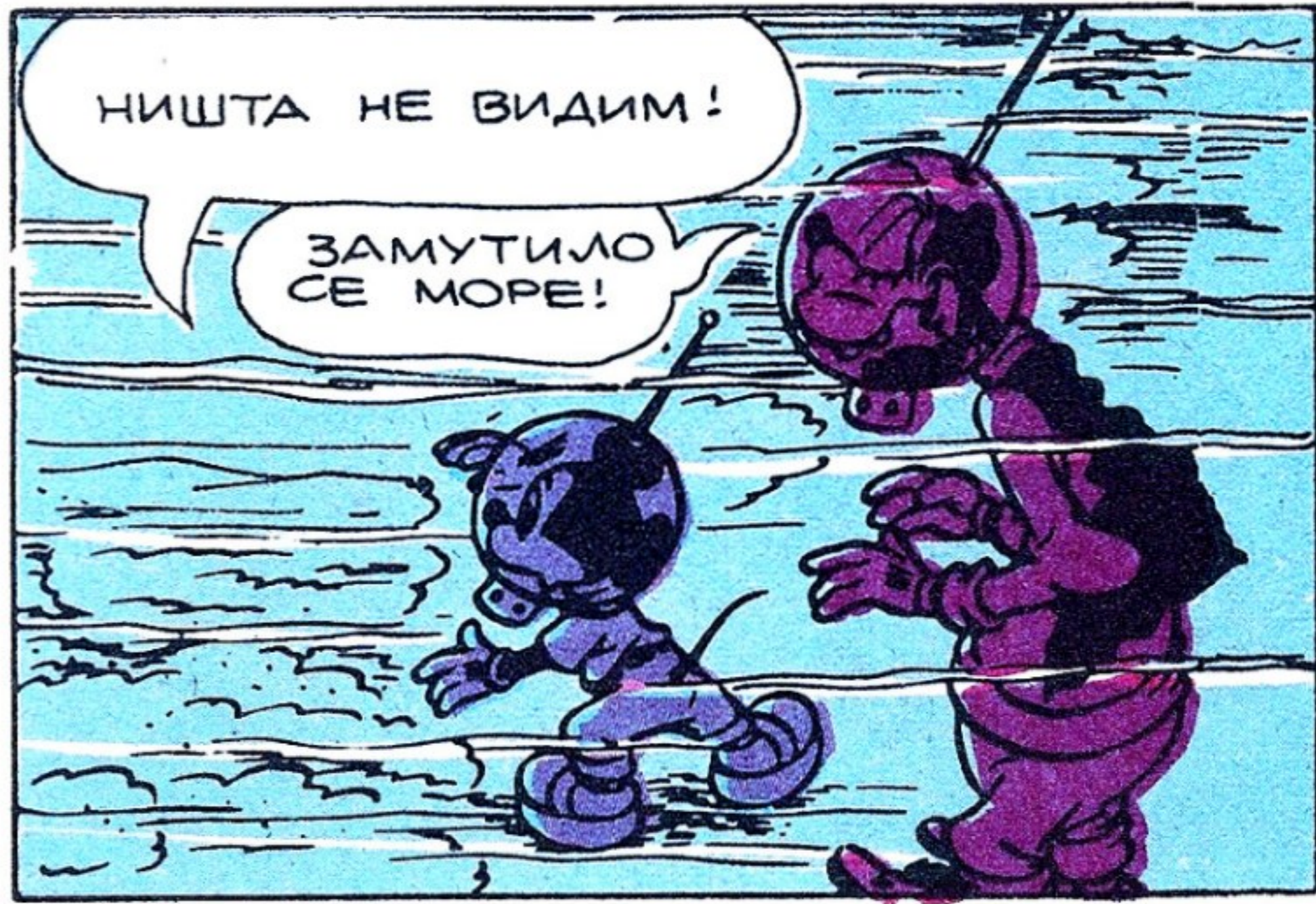
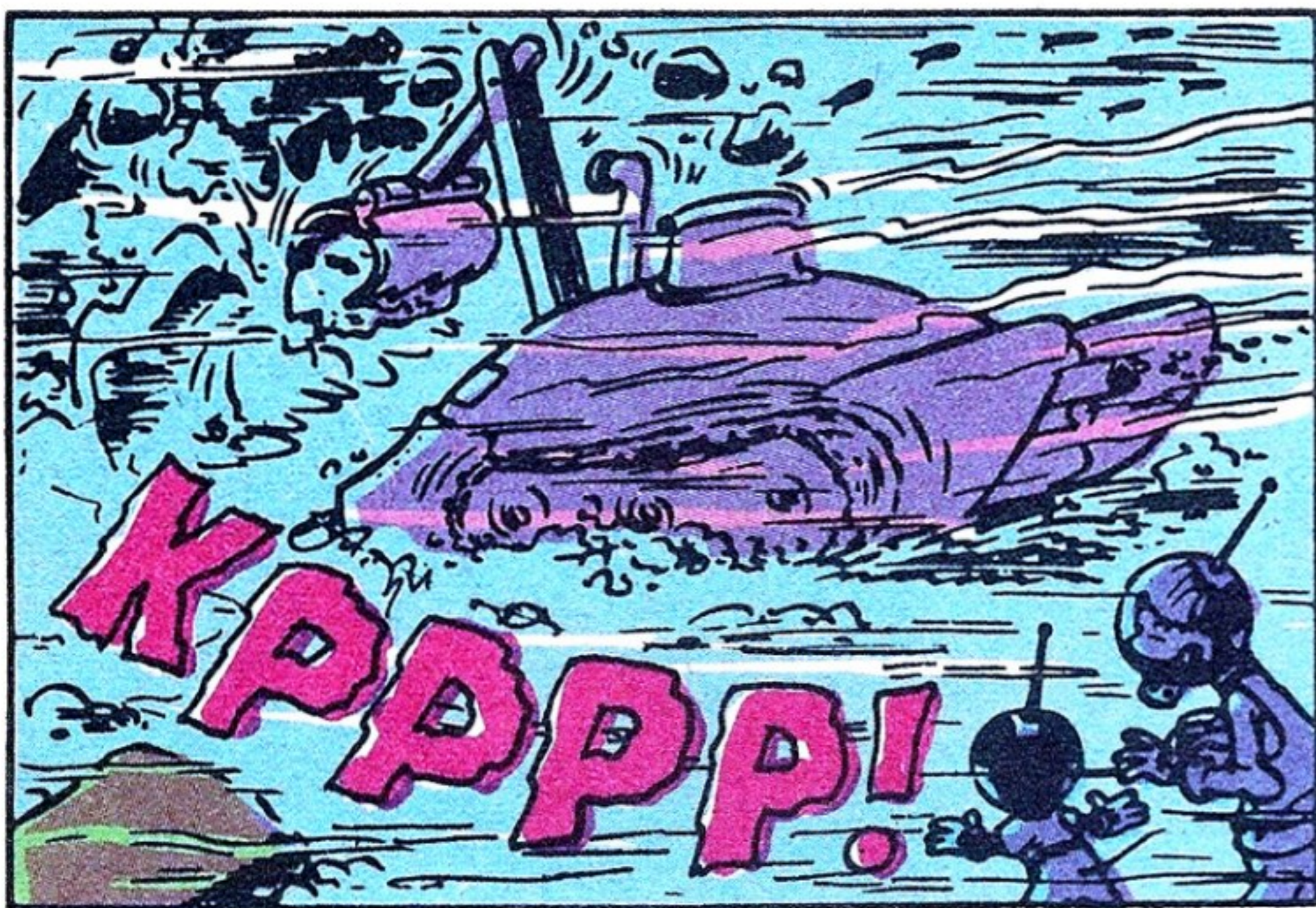
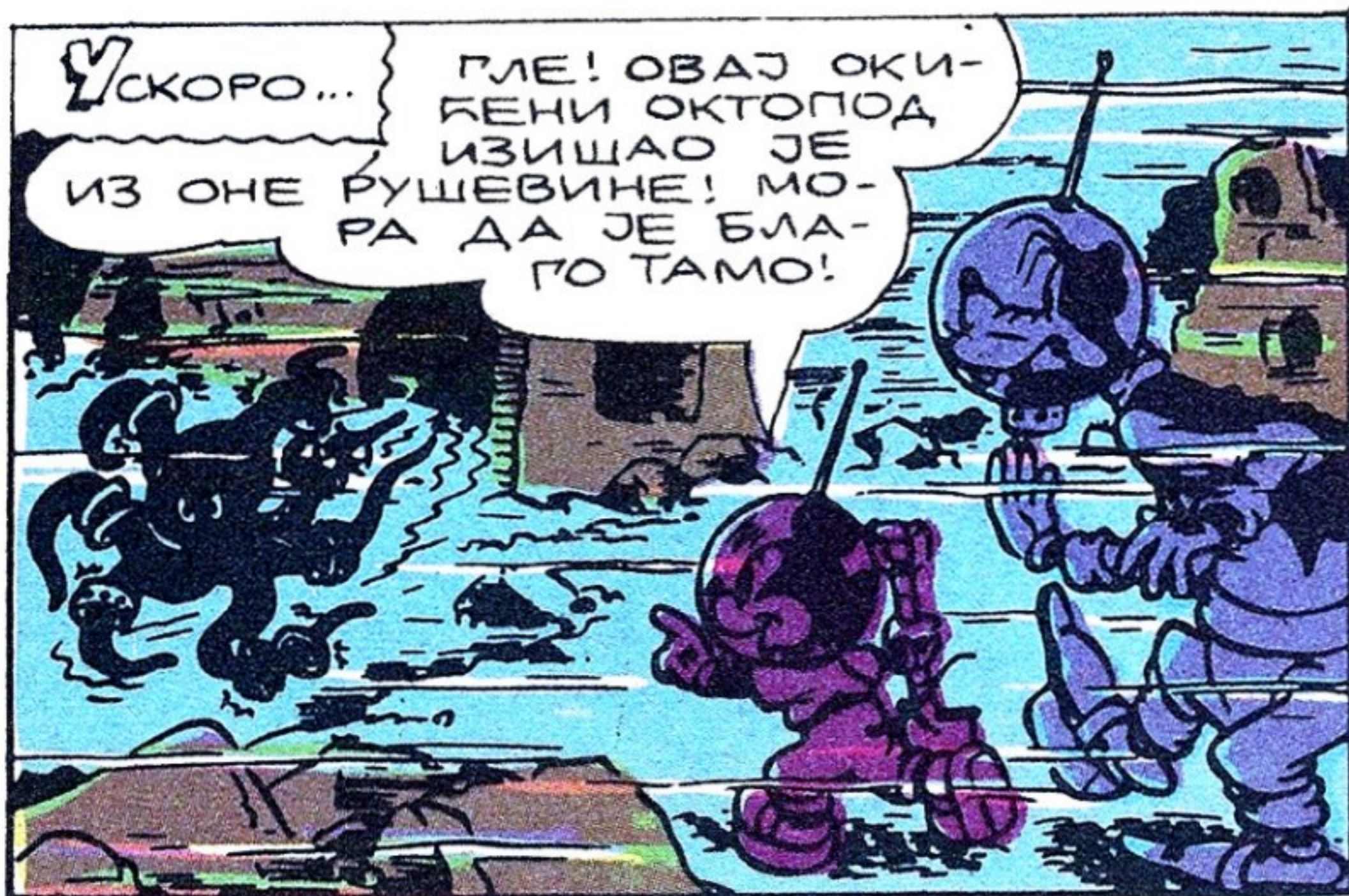
НИЈЕ ТО
ОПАСНО...

МОЖЕТЕ ДА КОРИСТИТЕ ОВЕ ПЛАС-
ТИЧНЕ ШЛЕМОВЕ... МОЈ СУ ИЗУМ! ИМАЈУ
УГРАБЕН РАДИО... И ВАЗДУХА ЗА САТ
РОЊЕЊА!

ФИНО!

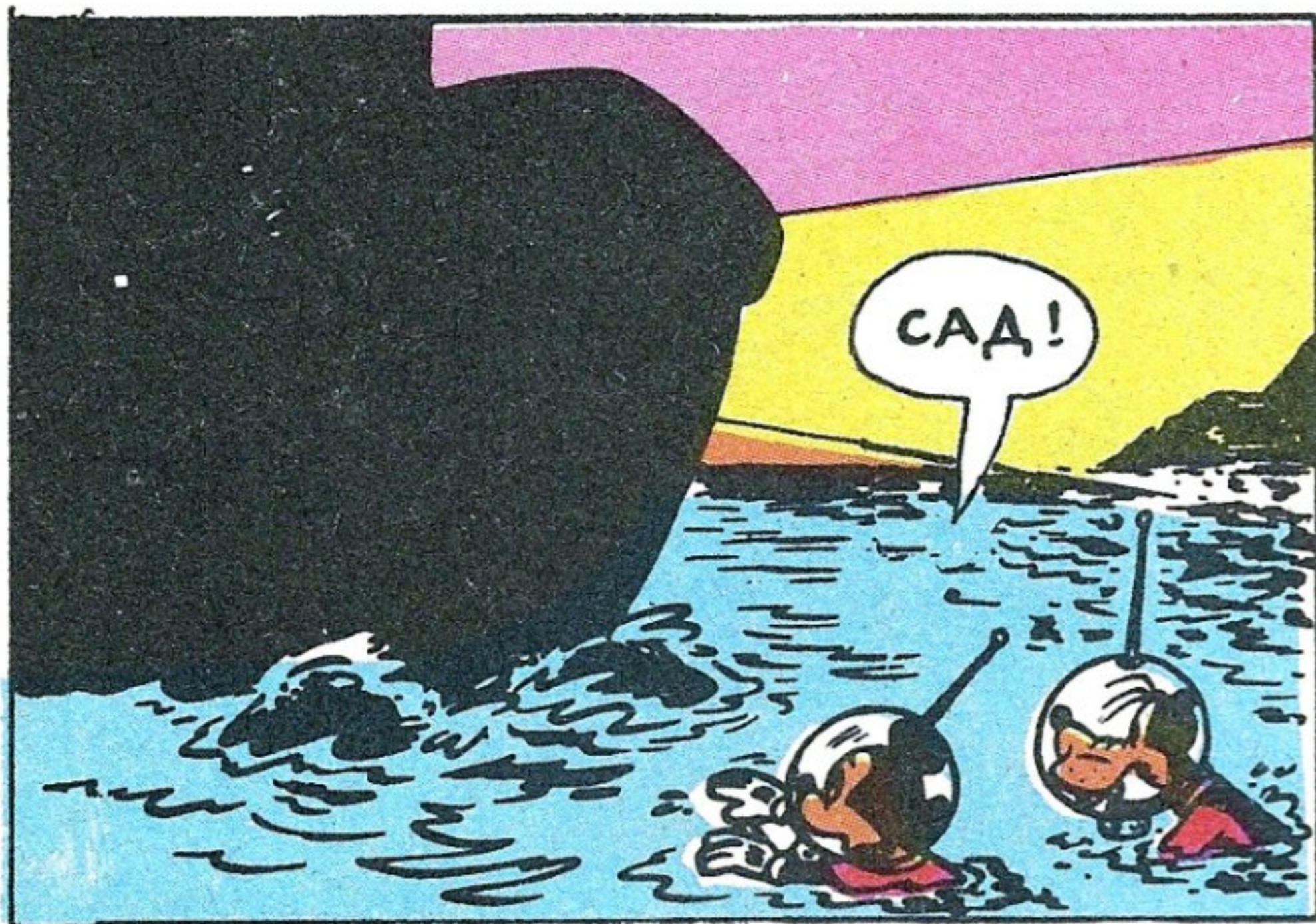
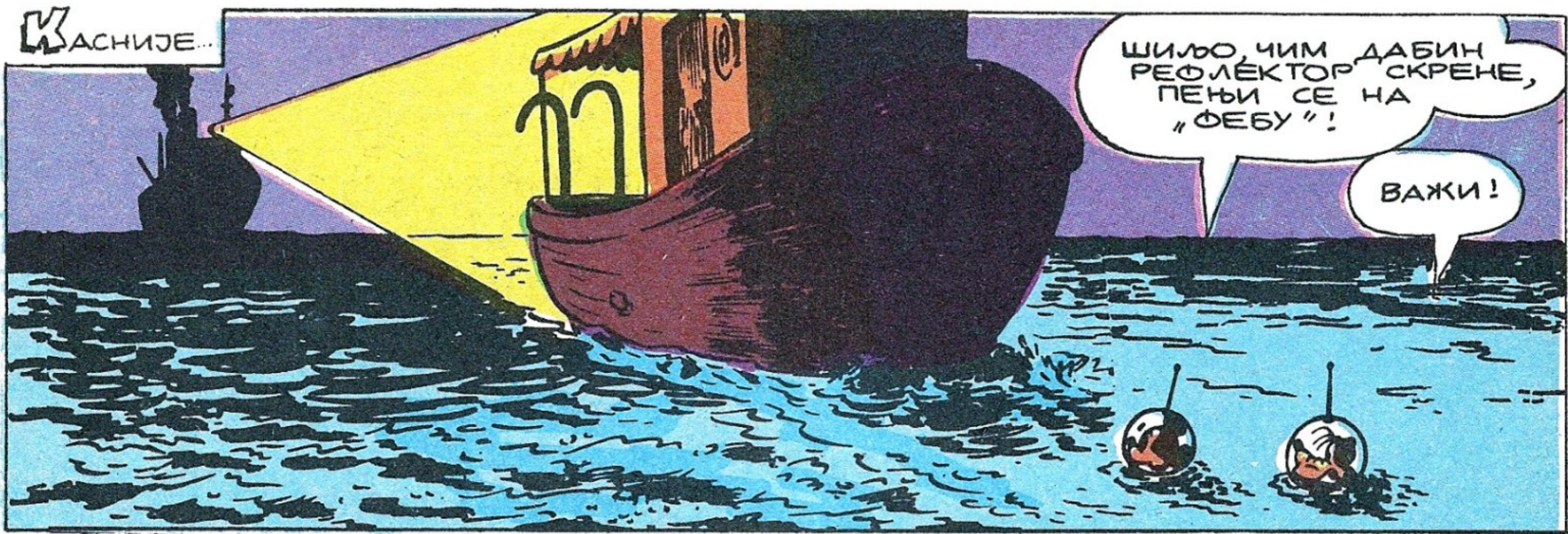

ММ #159-Р25

КАСНИЈЕ...

М.М. # 159 - Р. 27

ХЕЈ!

ЊИХОВ БРОД ЈЕ КРЕНУО!

УСМЕРИ РЕФЛЕКТОР НА ТУ СТРАНУ!

БРЗО! ВРЕМЕ ЈЕ ДА СЕ ИЗГУБИМО!

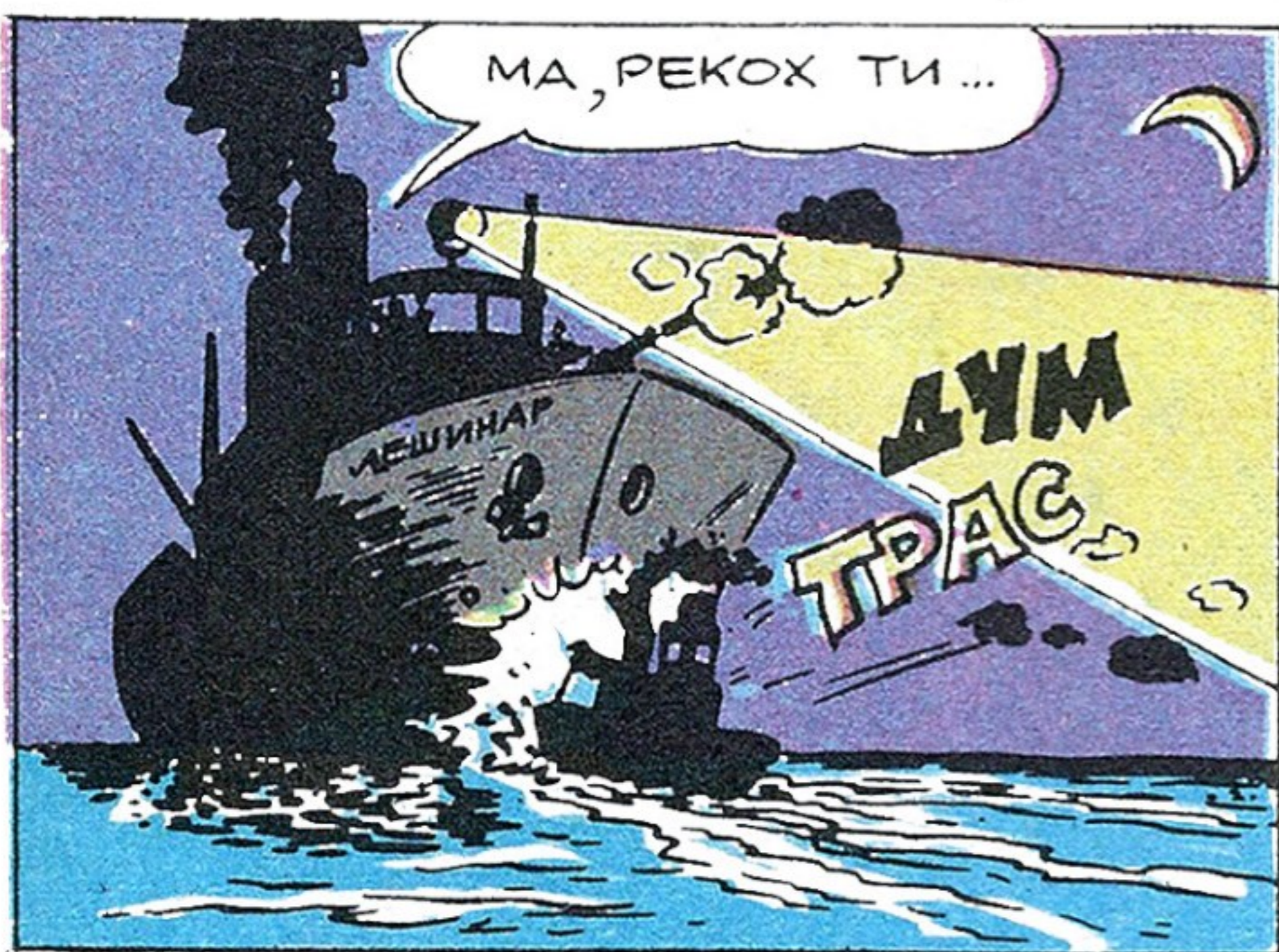
ПУЦАЈ! УНИШТИ ИХ ТОПОМ!

СИРОТА „ФЕБА“!

ИДЕ ПРАВО НА НАС, КАПЕТАНЕ! А ТОП СЕ ЗАГЛАВНО!

СКРЕНИ ОНДА! ЛЕВО... НЕ, НЕГО ДЕСНО!

МА, РЕКОХ ТИ...

ДУМ ТРАС

У ЧАМЦЕ ЗА СПАСАВАЊЕ!

ШМРК! ЈАДНА „ФЕБА“... АЛИ, ИЗВРШИЛА ЈЕ СВОЈУ ДУЖНОСТ!

ЈЕСТЕ, ШИЉО! А И ТИ СИ ИЗВРШИО СВОЈУ! СТВАРНО СИ ПЛЕМЕНИТ!

ВАЉДА СЕ КАПЕТАН ВЕР ПРОВУКАО С ДРУГЕ СТРАНЕ ГРЕБЕНА! ТРЕБА ДА НАС ПОКУПИ...

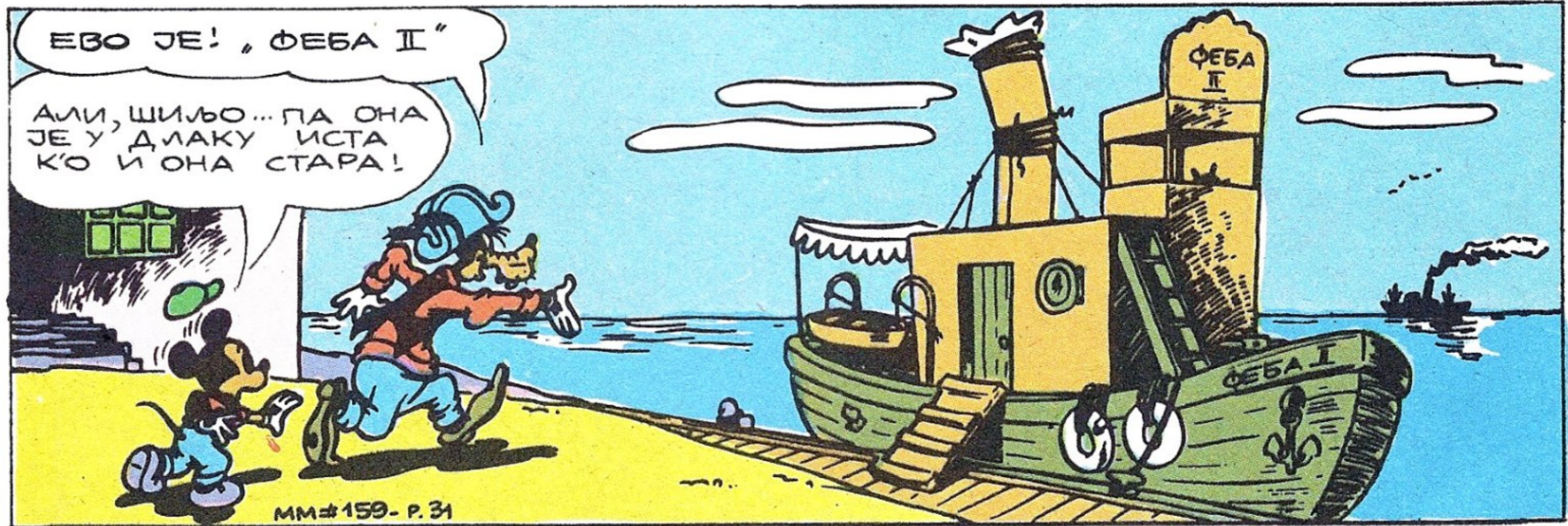
МИСЛИШ ЛИ ДА 'ОБЕ?

НЕ ЗНАМ! АКО ЈЕ ПОДМЛАЦ, МОГ'О БИ И ДА НАС ОСТАВИ!

ОХ! ЈЕЗИК ПРЕГРИЗ'О, МИКИ!

ОСТАВИ!

Млади
измичари:

МОСТ БЕЗ РЕКЕ

РАЈА, ГАЈА И ВЛАЈА
КРЕНУЛИ СУ ДА
ЗАСЛУЖЕ „ЗНАЧ-
КУ ЗА СНАМА-
ЖЕЊЕ У
ДИВЉИНИ.“
ПАЈА СЕ ВУЧЕ
ЗА ЊИМА, ДА БИ
БОДОВАО ЊИХО-
ВЕ УСПЕХЕ...

ОХ! ОСЕЋАМ СЕ К'О
ОСВАЈАЧ ХИМА-
ЛАЈА!

ПА...И
НЕ
ГРЕШИШ
МНОГО!

РЕЗЕРВАТ
ДИВЉИХ
ЖИВОТИЊА
ЛОВ ЗАБРАЊЕН

ПО ОВОМ
КРШУ МАЛО
СЕ ЉУДИ
ЛОМАЈУ
ПРЕ НАС!

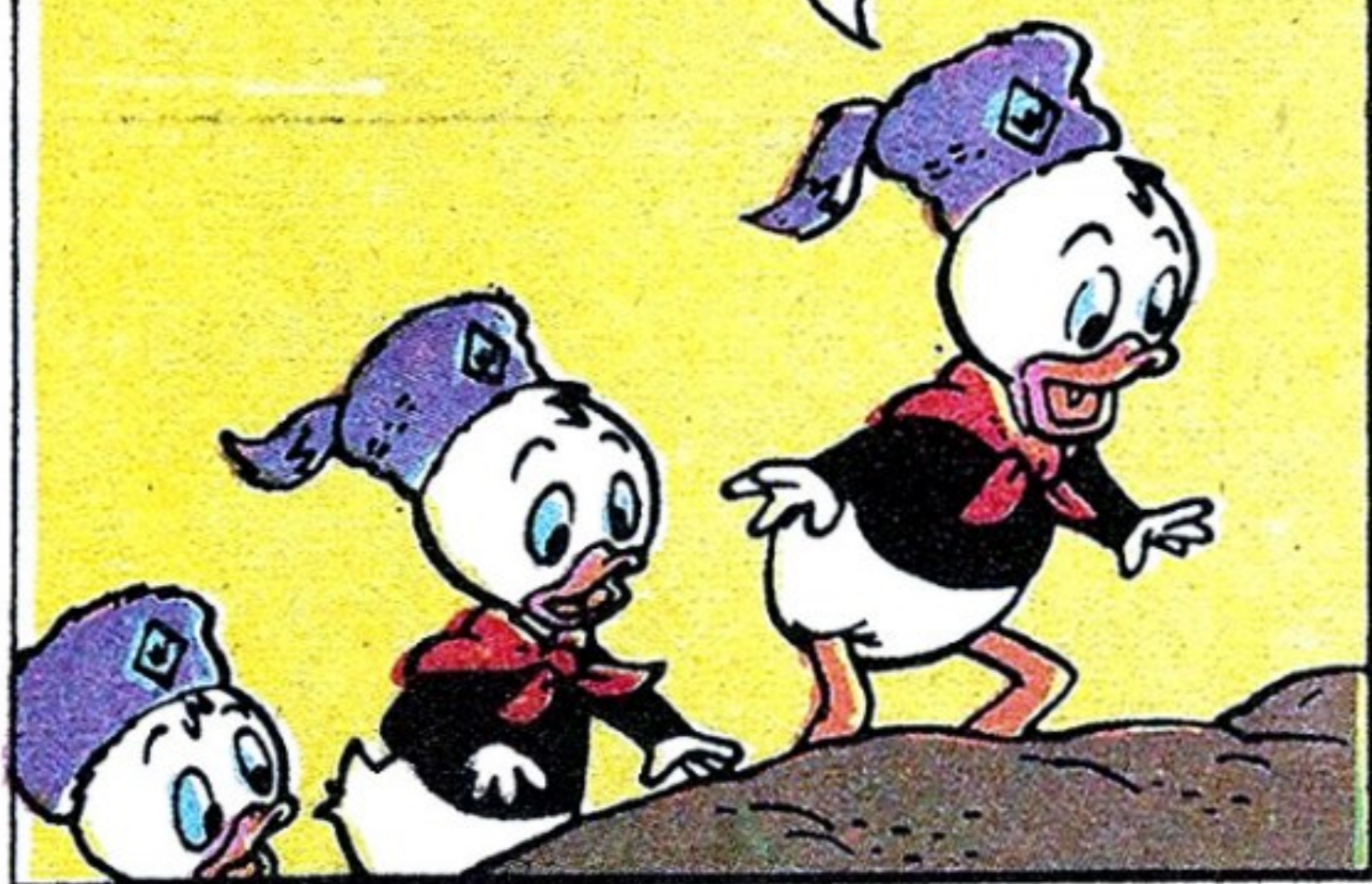
ПУФ! ПУФ! ИМА Л'
ЈОШ МНОГО ДО ВРХА?

УРА! ПРВИ
САМ СТИГ'О НА
ВРХ ГРЕБЕНА!

КУД МИ ЈЕ
ПАМЕТ БИЛА
... ПА ДА
ВАС УПИ-
ШЕМ У
ШАХ-
КЛУБ!

90/83-409
JR. WOODCHUCKS® 28-747 P.1

ХЕЈ! ПА ЈА САМ МИСЛИО
ДА ЈЕ ОВАЈ КРАЈ МНОГО
ДИВЉИЈИ! НИЈЕ ЛИ ОНО
ДОЛЕ МОСТ?

ИЗГЛЕДА
КО МОСТ!

ДА СИБЕМО
...И ПОГЛЕ-
ДАМО ГА
ИЗБЛИЗА!

ХУ! БАР ДА НАИЂЕМ
НА СТАЗУ КОЈОМ
СУ ИШЛИ ГРАДИ-
ТЕЉИ МОСТА!

КАКВУ
СТАЗУ?

НЕМА ОВДЕ НИ ТРАГА ОД СТАЗА!

АМ' ДО МОСТА
МОРО БИ ДА
ВОДИ
КАКАВ
ПУТ!

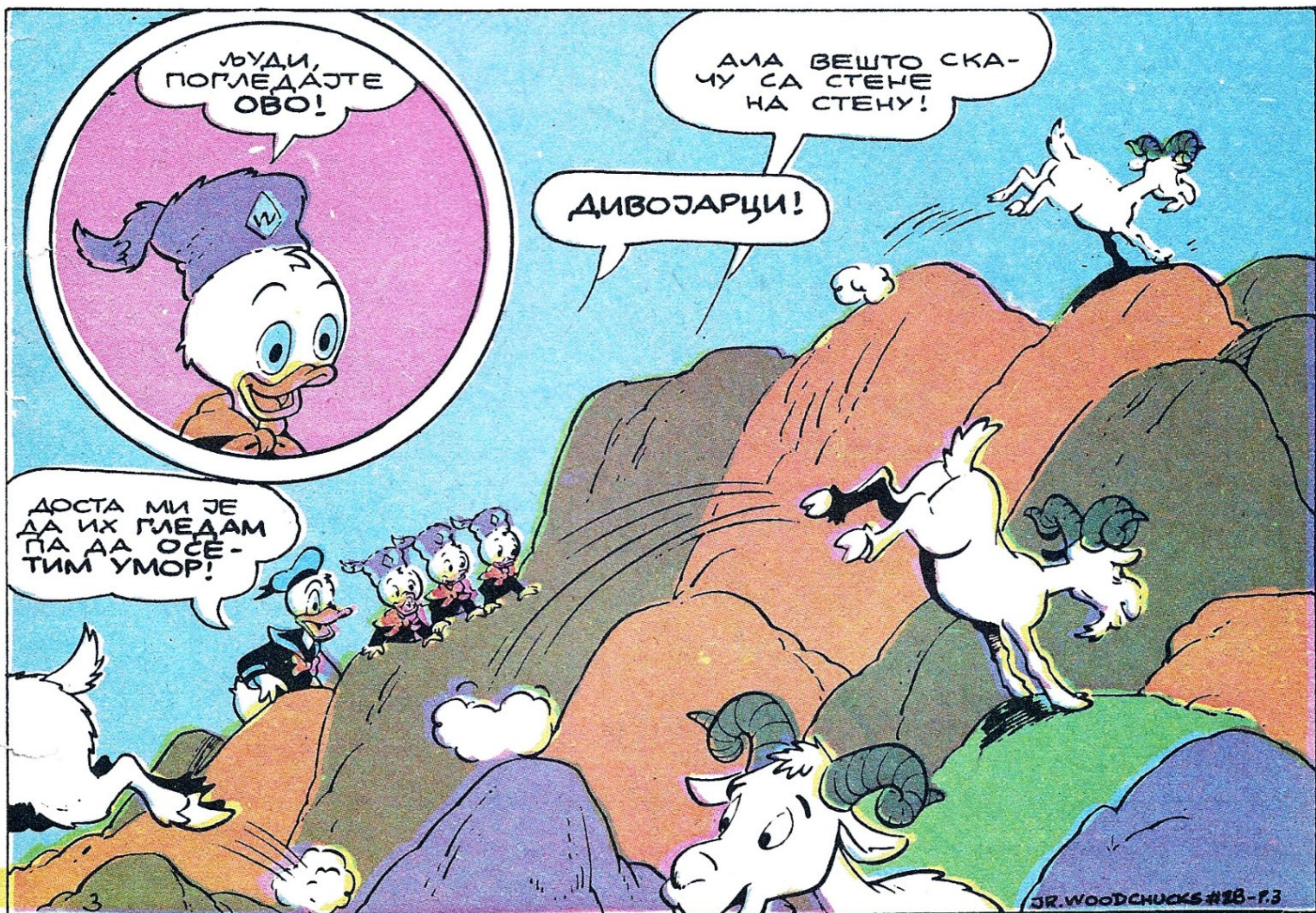

МОСТ БИ МОРО
И НЕШТО ДА
ПРЕМОШКУЈЕ!

АМ' ОВДЕ НЕМА ВОДЕ...
И НИКАД ЈЕ
НИЈЕ НИ
БИЛО!

БАШ НЕКАКАВ
МОСТ БЕЗ
ВЕЗЕ!

ОХ! ПОГЛЕ КО ЈЕ ДОШ'О ДА НАМ ПРАВИ ДРУШТВО!

ДИВОЈА-РАЦ!

ХЕЈ... ШТО СУ МУ ОЧИ СТАК-ЛАСТЕ!

РРРР

ПА ОН И ПОСРБЕ!

ЧУВАЈ СЕ, УЈКА ПАЈО!

ДУМ!

РРР
РРРР
РРР

ЗАШТО СЕ СРУЧИО?

МИЧИТЕ ГА С МЕНЕ! УДАВИ МЕ!

3

JR. WOODCHUCKS #28-Р.6

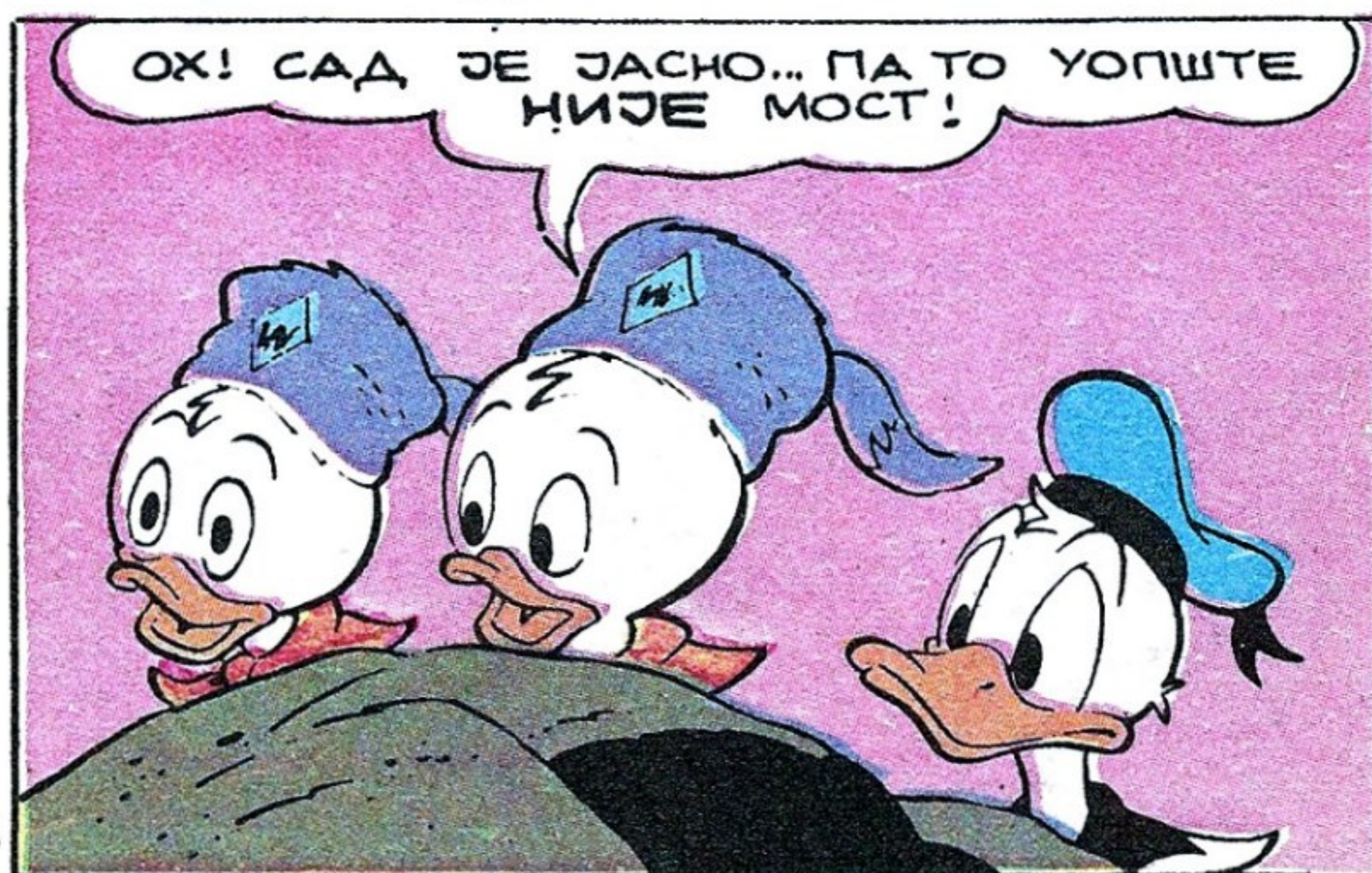
ГЛЕ! СТРЕЛИЦА ЗАРИВЕНА У ЊЕГОВ БОК!

СТРЕЛИЦА ?!

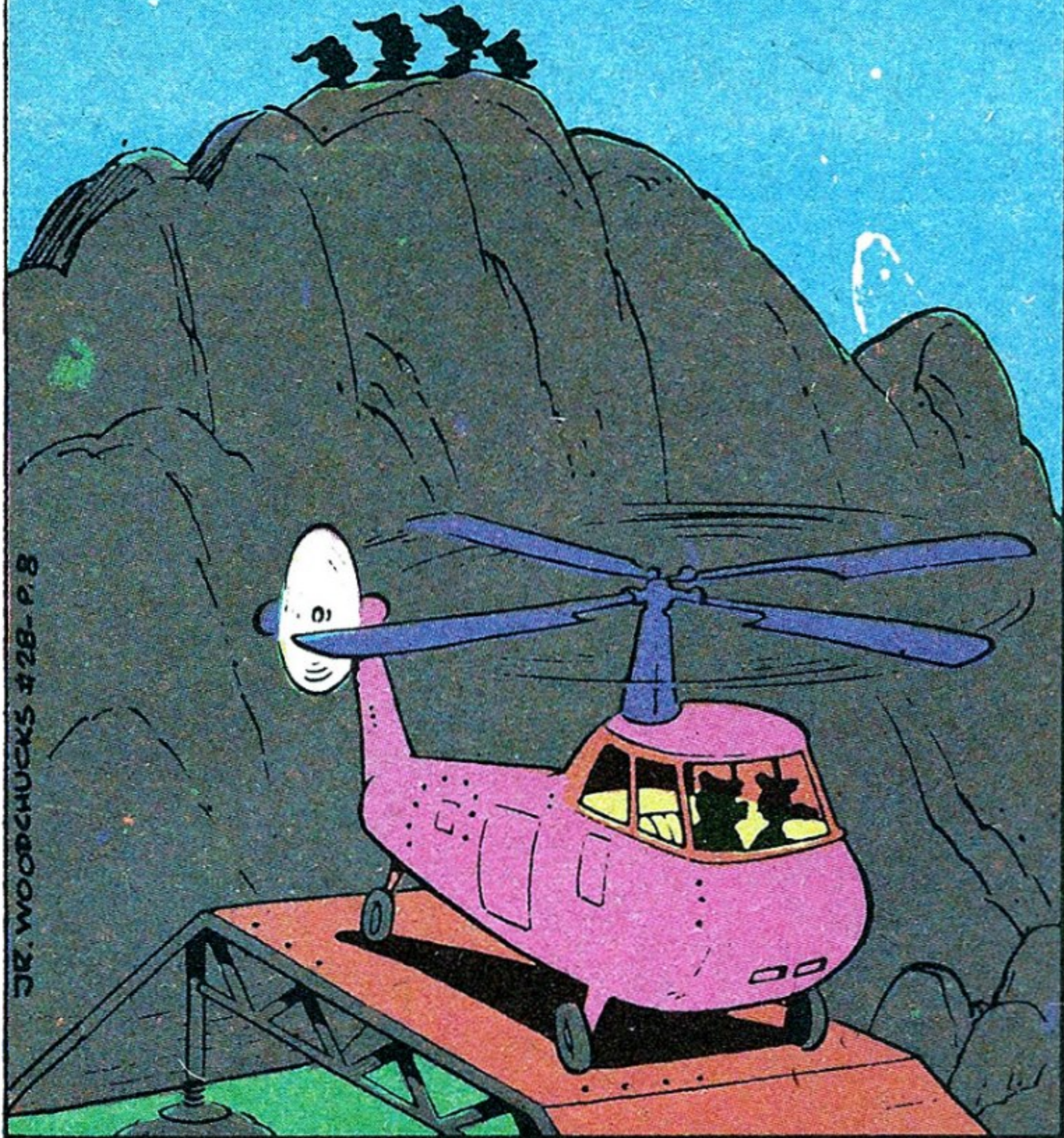

ШМРК! ОН ЈЕ ОПИЈЕН... УСПАВАН!

ОХ! ПА ТО ЈЕ ПРОТИВ ЗАКОНА!

ВИДИТЕ? ТО ЈЕ ПРЕНОСНА ПЛАТФОРМА ЗА СЛЕТАЊЕ И УЗЛЕТАЊЕ ХЕЛИКОПТЕРА!

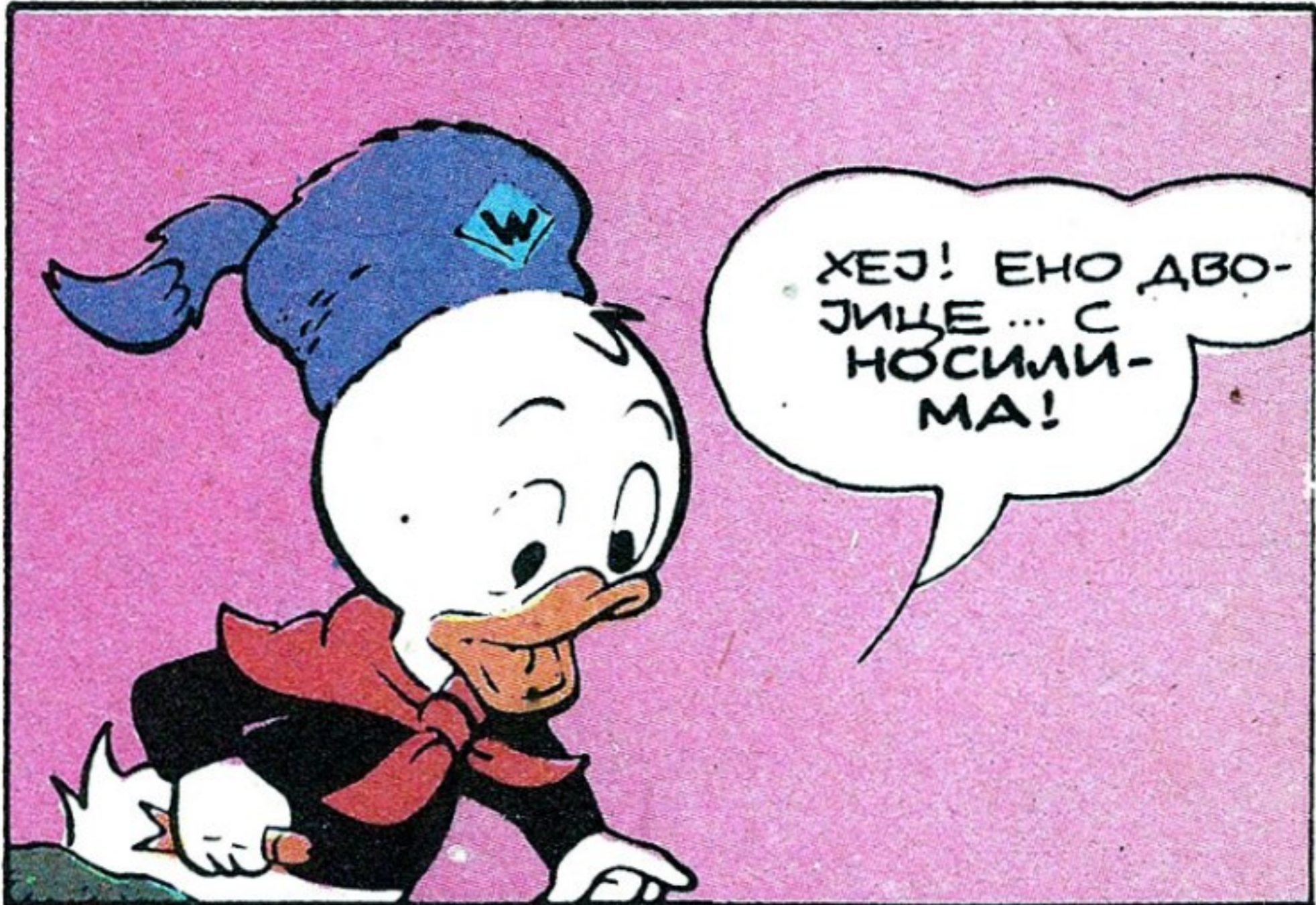

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ ОД НЕКАКВОГ ЛАКОГ МАТЕРИЈАЛА!

ЈАСНО! ОВДЕ НЕМА ПОГОДНОГ МЕСТА ЗА СЛЕТАЊЕ ПА...

ХЕЈ! ЕНО ДВОЈИЦЕ... С НОСИМА!

У РЕДУ, ЗРИКО! ИДЕМО ПО СВОЈ НОВИ ПРИМЕРАК!

СРЕГА ШТО ЈЕ ОДМАХ ИЗА ПРЕБЕНА!

ОК! ОНИ... ДОЛАЗЕ ОВАМО!

ЈАО!

БОЦ

Т...ТИ... УБО СИ МЕ ОНОМ СТРЕЛИЦОМ!

ОК! ТО ЈЕ... САСВИМ СЛУЧАЈНО, УЈКА ПАЈО!

ОВАЈ... ТИ СИ МАЛОЧАС ЖЕЛЕО ДА СПАВАШ ...

УМУКНИ!

КРЕГИТЕ! ЕВО ИХ... ДОЛАЗЕ!

ЈА... ЈЕДВА ПОКРЕГЕМ НОГЕ!

ДРЖИ СЕ, УЈКА ПАЈО!

ОООХ!

ОДЕ У ЦАРСТВО СНОВА!

ШТА БЕМО САД?

ДА ГА ПРИВРЕМЕНО СКЛОНИМО ИЗА НЕКОГ КАМЕНА!

МОЖДА ГА НЕБЕ ПРИМЕТИТИ!

А САД У ПЕЊИНУ!

А ЗАШТО... АКО СМЕ ДА СЕ ПИТА?

ДА ОСУЈЕТИМО ОНУ ДВОЈИЦУ... АКО НАМ УСПЕ!

АХА! ОНИ СУ, ОЧИГЛЕДНО, ХЕЛИКОПТЕРОМ ПРАТИЛИ ДИВОЈАРЦА ДА ВИДЕ КУДА БЕ!

3

ПАЗИТЕ... ОТВОРИЉУ ПОЛАКО...

КЕВ! ШТА ЈЕ ОВО?

БЕЛИ КОЈОТ... РЕК'О БИХ!

КЕВ!

ОХ! ОБОРИ НАМ ПОДУПИРАЧ!

ТРАС!

КЛИК!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

МИ... ОБОЈИЦА СМО ВИДЕЛИ

КАД ЈЕ ДИВОЈАРАЦ УШ'О У ПЕЋИНУ... А САД ГА НЕМА!

А ТУ СЕ ЈОШ НАШ'О НЕКИ

УСНУЛИ ПАТАК... А КРАЈ ЊЕГА СТРЕЛИЦА! ТО СУ БАВОЉА ПОСЛА!

ЗА ДАНАС БЕМО МОРАТИ ДА СЕ ЗАДОВОЉИМО ОНИМ ЈЕДНИМ КОЈОТОМ!

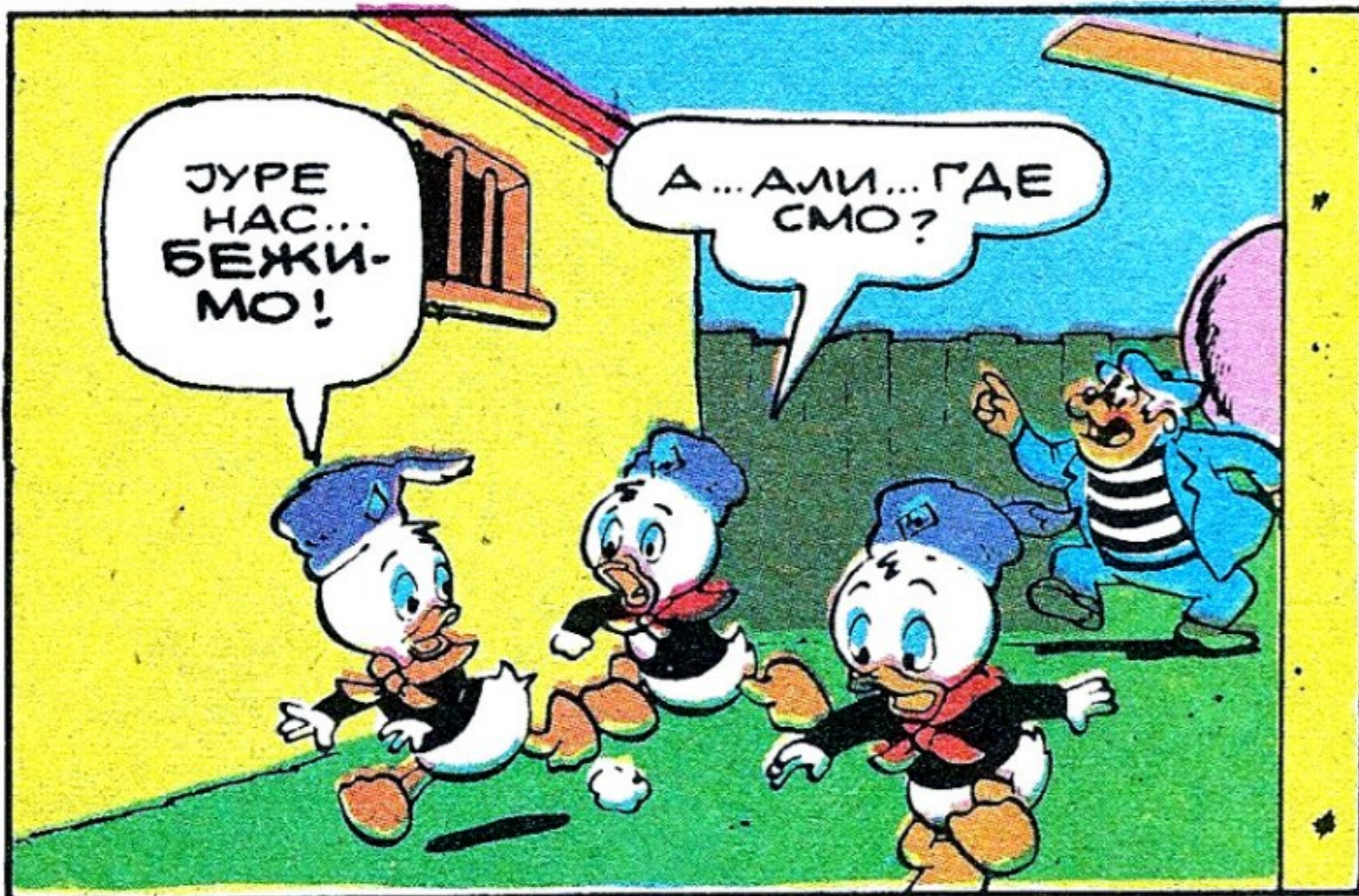
RRRR RR RRRR

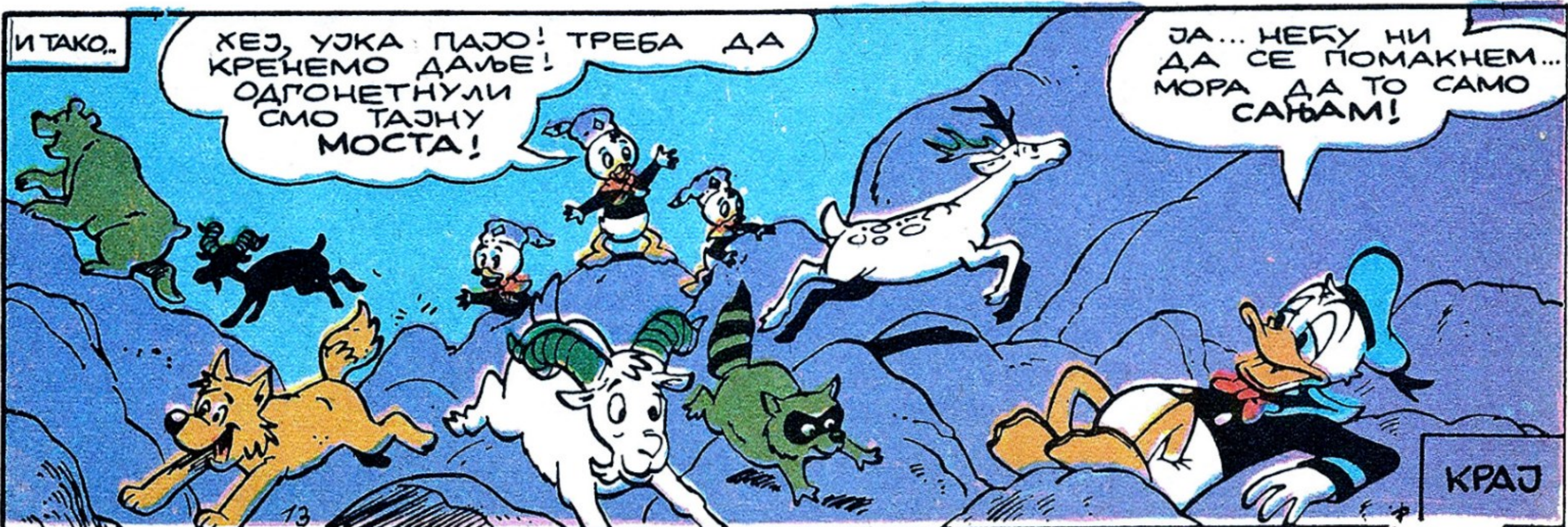
JR. WOODCHUCKS #28-P.13

ЈАО! ШТА БЕ САД БИТИ С НАМА?

БОЉЕ ДА НЕ ЗНАМО!

ОПАСНЕ ИГРЕ

У својој књизи „Живот животиња“ познати зоолог Брем пише у одељку о ласицама да се младунци ове љупке животињице „често преко дана играју с мајком. Игра тече веома весело. Из ове или оне рупе вири понека главица, а мале светле очи радознано гледају на све стране. И кад изгледа да је све мирно и да нема бојазни, једно за другим напуштају своје подземне ходнике и јуре се по зеленој трави. Младунци се уједају, вијају и својим витким телима изводе разне вратоломије... Ако сакривени посматрач поремети тишину, сјуре се у рупе и за мање од десетину секунде изгледа да су сви ишчезли. Али, не! Тамо вири једна главица, овде друга... сад су поново сви заједно, испитују околину. И, на крају, мале и смеле животињице посматрају све дрскије и трчкарају сасвим безбрижно пред очима посматрача”.

Искуства других природњака поткрепљују Бремово тврђење да се ласица често усуди да приђе човеку, али нам говоре и о томе да њене игре нису увек сасвим безазлене и да их она не изводи само да би се забавила.

Шетајући једном неким сеоским путем, 1890. године, енглески природњак Мофат наишао је на три ласице забављене игром. Видевши га, животињице су се скотрљале низ насип и зачас се нашле у својим склоништима, одакле су га посматрале сјајних очију. Мофат је стајао мир-

но, не покрећући се, и оне су се ускоро вратиле на пут и наставиле своју игру. Трчале су, сударале се, прескакале једна другу, превртале се преко глава. Најзад, кад им је ова игра досадила, једна од ласица повукла се у своје склониште, а остале две измислиле су нову забаву. Наиме, стале су да се приближавају Мофату, да би се на једном нагло окренуле и уз цику вратиле на место одакле су кренуле. Затим би се игра поновила, само што су му овог пута пришле нешто ближе. После неколико таквих шетњи, при којима су се све више приближавале, једна од ласица је одустала од игре, јер је она постајала већ „опасна”. Међутим, трећа животињица настављала је игру, док најзад није стигла до човека који је непомично стајао. Мофат је стрпљиво стајао и, знајући да ласица кад је гладна може да нападне чак и човека, очекивао да га зграби за ногу. Али, на његово огромно чуђење, ласица је застала крај његовог штапа, усправила се на задње ноге, ставила предње на штап и почела да га лиже као дете послатицу.

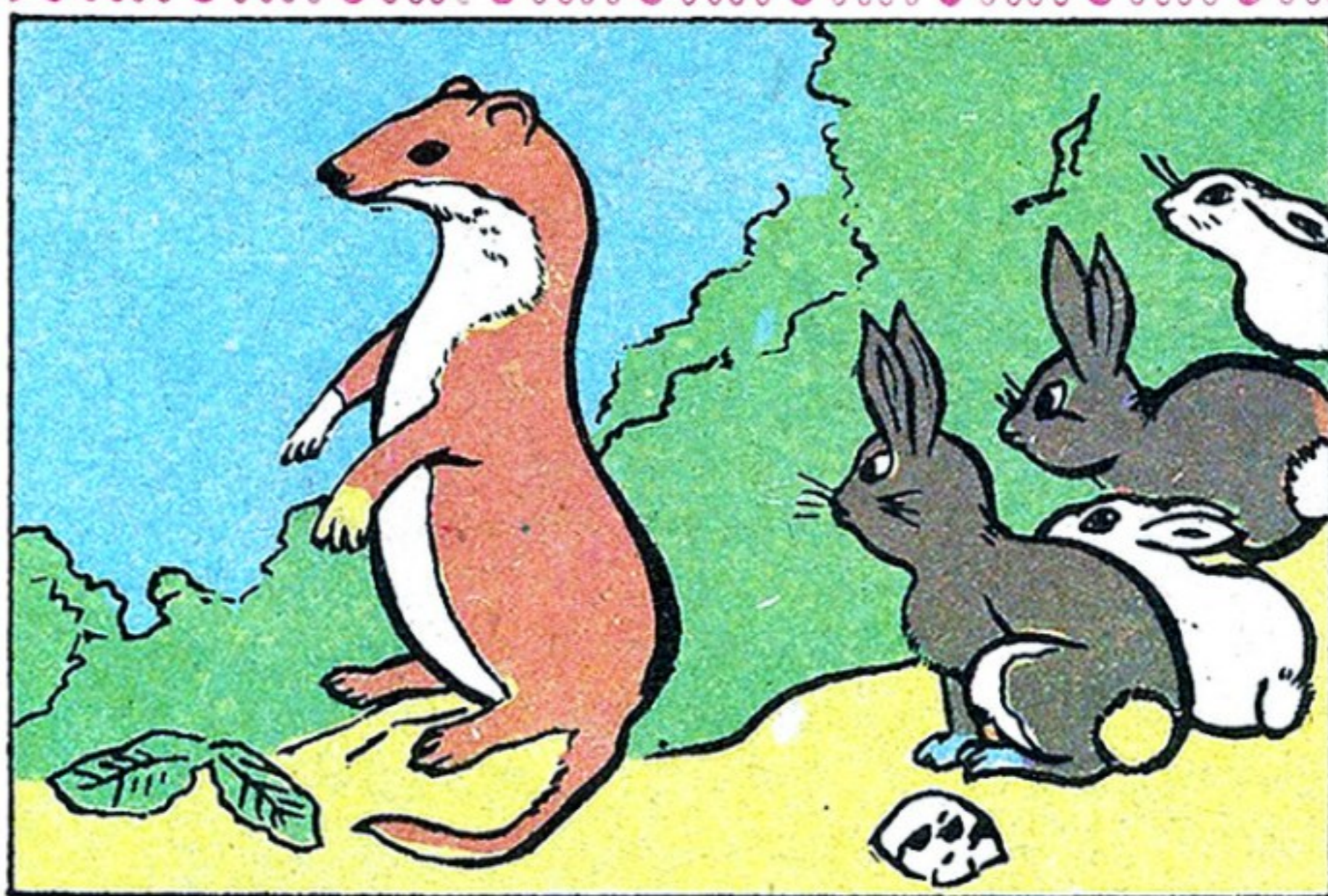
Ова на изглед безазлена игра добија сасвим друго значење ако се сетимо начина на који ласица вреба зечева, убија их и мртве их ређа једног до другог. Три године пре Мофатовог доживљаја на друму, један други енглески природњак забележио је да је једном видео ласицу како у цик-цак линији трчи крај неке живице, скаче и преврће се преко главе, док десетина зечева мирно поуатра те њене вратоломије, као да се ништа необично не догађа.

Милаис, писац обимне књиге „Историја сисара у Британији”, забележио је неколико својих још занимљивијих доживљаја, у којима су ласице „играли” главну улогу”.

Једнога дана Милаис је седео на неком брежуљку и цртао јелена који је недалеко од њега пасео, кад му случајно поглед паде на чудну групу удаљену неколико стотина метара. Педесетак зечева стајало је у кругу, у коме се брзо окретала нека животиња. Послуживши се својим дурбином Милаис је сасвим

добро могао да посматра овај чудан скуп. Животиња која је тако живахно скакала и превртала се у кругу била је — ласица. Пошто је тако неколико минута забављала зечеве, ласица је јурнула према једном, оборила га на земљу, преврнула га неколико пута и — оставила. Колико је Милаис из даљине могао да види, зец није био нимало уплашен, као да је од раније био навикао на такву игру. Ласица је на исти начин пообарала, једног по једног, и остале зечеве, да би се најзад повукла у своју јазбину. Зечеви су наставили да грицкају траву, као да је за њих таква игра сасвим обична ствар.

По мишљењу природњака Милаиса, сведока овог догађаја, ласица је изводила своју „дневну игру“ да би привукла плашљиве суседе на своје присуство и касније их у свако доба могла лако ухватити. Међутим, неки зоолози се не слажу с његовим мишљењем да ласице изводе своје игре само у циљу да лакше дођу до плена. Јер, познато је да се оне играју, преврћу

У познатом енглеском часопису „Природњак“, зоолог Фред Дин опширно је описао 1948. године свој „доживљај“ с једном „препреденом“ ласицом. Са обале реке, Дин је посматрао ласицу која је плувала у широким круговима. С времена на време она би се преврнула на бок и, потпуно непомична, пустила да је носи речна струја. У тренутку кад је изгледало да је толико умртвљена да ће потонути ласица би изненада почињала жустро да плива у све већим и већим круговима, готово додирујући обале, на којима су мирно стајали водени пацови. Ласица је неколико пута поновила своју игру, да би најзад, пливајући у широким круговима, изненада скочила из воде, зграбила једног пацова и одвукла га у своју јазбину ископану у обали реке. Сличан догађај забележио је и један шумар. Наиме, он је посматрао како се једна ласица, преврћући се преко главе, спуштала низ благо нагнуту травом обраслу обалу реке, где се налазило јато младих косова. Кад је ова жива, чупава лопта стигла до косова, бацила се међу њих и зграбила једну птицу.

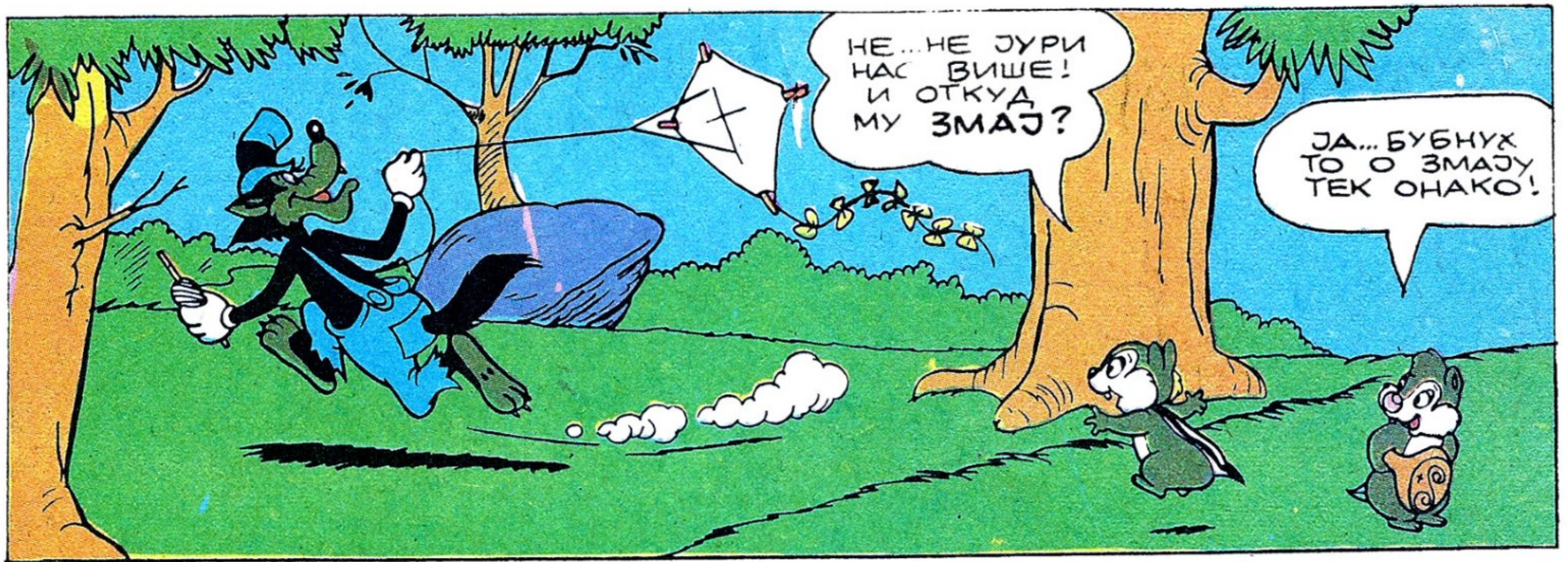
Ласица није једина животиња која своје игре изводи пред будућим жртвама. Хималајска куна такође „забавља“ животиње, које скупо плаћају „улазницу“ за њену представу. Један планинар посматрао је хималајску куну како пред групом зечева изводи разне вратоломије. Гоњени радозналешћу, зечеви су прилазили све ближе препреденом „акробати“, тако да су најзад начинили круг око њега. Кад је „представа“ била на врхунцу, планинар је приметио како се зечевима иза леђа приближава друга хималајска куна. Кад им се сосвим прикучила, прва куна је намах престала да се преврће преко главе и — обе су се истовремено бациле на „публику“.

преко главе и, усправљене на задње шапе, боксују као прави боксери чак и кад немају „публике“ која би их гледала. Не само код ласице, већ и код многих других животиња — ласице и шумских мишева, на пример — игра је резултат сувише енергије, а уз то служи као школа окретности за младунце и разонода за одрасле. Но, многи зоолози претпостављају да су ласице својим ловачким инстинктом осетиле да њихове игре које занимају остале животиње могу да послуже и за намамљивање плена.

ТИК И ТАК: ЧАРОБНИ ПРСТЕН

НЕ... НЕ ЈУРИ НАС ВИШЕ! И ОТКУД МУ ЗМАЈ?

ЈА... БУБНУХ ТО О ЗМАЈУ ТЕК ОНАКО!

ХЕЈ! ЗАМИСЛИ... А АКО ЈЕ ОВО ЧАРОБАН ПРСТЕН?!

ХММ... 'АЈДЕ ДА ПРОБАМО!

ТИК И ТАК

САМО ДА НЕШТО ПАМЕТНО ПОЖЕЛИМО!

ЗА ПАМЕТ НЕ БРИНИ!

ЖЕЛИМО... ЖЕЛИМО ТОНЕ И ТОНЕ ОРАХА НА НАШЕМ ДР. ВЕТУ!

ТИ И ТАК

АУ! ПОГЛЕДАЈ! ГРАНЕ СЕ САВИЈАЈУ ОД ОРАХА!

ЕХ! СТАБЛО СЕ РАСПОЛУТИЛО... НИЈЕ МОГЛО ДА ИЗДРЖИ ТОЛИКИ ТЕРЕТ!

АХА! АЛ' ИПАК... БОГАТИ СМО... СТРАШНО БОГАТИ!

2 WDC # 410-P.19

УРА! МОЖЕМО ДА
СЕ КУПАМО У
ОРАСИМА!

ОСЕГАМ СЕ К'О
МИЛИЈАРДЕР!

ОХО! ИЗГЛЕДА ДА СМО
ДОБИЛИ ГОСТЕ!

ОРАСИ! ОРАСИ!
БРАДО ОД
ОРАХА!

НАВАЛИТЕ,
БРАБО!

КУД СТЕ НАВАЛИ-
ЛИ, ГЛАДНИЦЕ!

СТОЈТЕ! ТО СУ
НАШИ ОРАСИ!

ВАШИ ОРАСИ? ХА! ЗНАТЕ
ЗАКОН ШУМЕ... СВИ
ОРАСИ НА ЗЕМЉИ
ОПШТЕ СУ ДОБРО!

У ПРАВУ СИ!

СТВАРНО?

ЖЕЛИМ... ДА
СМО ТИК И ЈА
ВЕЛИКИ К'О
МЕДВЕДИ ПА
ДА...

АУ! ПОГЛЕДАЈ
КОЛИКИ СМО!

САД БЕМО ИХ РАСТЕ-
РАТИ К'О ПИЛИКЕ!

ГРРР!

БЕЖИМО!

СТРАШИЛА!

БАЈКЕ ДАЛЕКИХ ЗЕМАЉА

КОРЊАЧА - ПЕВАЧИЦА

НАРОДНА ПРИЧА СА ОБАЛЕ
СЛОНОВАЧЕ

Било је то веома давно. А догодило се тамо где из огранака планине Конго извири река Адири. Ловац Ама изишао је из свог села и кренуо у шуму у лов. Дуго му ништа није наишло пред копље и он је све дубље залазио у шуму. Најзад је дошао до обале реке и запео у непроходан честар где никад раније није био. И док је он стајао тамо размишљајући на коју страну да крене, зачуо је необичну музику: изгледало му је као да то пева дрвеће око њега. Јасно је чуо глас и нежне акорде сансе (санса је афрички музички инструмент).

Неко је певао:

— **ЧОВЕК НЕЋЕ ДА СЕ НАМА ПОКОРИ.**

ЗНАЧИ, ТРЕБА СЕ ПОКОРИТИ ЧОВЕКУ...

Трудећи се да не начини никакав шум, Ама је крочио напред и опрезно повирио иза дрвета. Тамо, на малом шумском пропланку, угледао је корњачу са сансом. Корњача је певала:

— **ЧОВЕК НЕЋЕ ДА СЕ НАМА ПОКОРИ...**

Ама се задивио. Корњача је певала предивно. Никад, у читавом свом животу, Ама није чуо такво певање. Дуго је стајао, бојећи се да се помакне, и слушао преставши чак и да дише. Корњача је видела Аму, али се нимало није уплашила и продужила је да свира и пева.

Када је идући пут поново кренуо у лов одмах се упутио пропланку. Затекао је тамо корњачу са сансом и поново је слушао њену песму:

— **ЧОВЕК НЕЋЕ ДА СЕ НАМА ПОКОРИ,**

ЗНАЧИ, ТРЕБА СЕ ПОКОРИТИ ЧОВЕКУ.

И сваког пута чим би зашао у шуму Ама је неизоставно одлазио до пропланка да слуша корњачу. Једном је помислио: било би дивно када би корњача живела у мојој кући, заједно са мном, јер бих тада могао увек да је слушам.

Рекао је то и корњачи и запитао је да ли сме да је понесе са собом.

— Знаш, то што певам и свирам велика је тајна — рече му корњача — и ако ме ти однесеш у село, сви ће је дознати...

— Не! — одговори Ама. — Ако будеш живела у мојој кући никоме о томе нећу причати. И само ја, једини ја, слушаћу твоју песму...

— Ако говориш истину, поћи ћу с тобом — рече му корњача. — Али, певаћу само теби и нико у селу не сме то да дозна.

— Неће! Неће! — радосно повика Ама. — Певаћеш само мени.

Пажљиво, да је не озледи, Ама је узео корњачу у руке и однео је у свој дом. И свако вече, чим би се Ама вратио с њиве или из лова, корњача му је певала и свирала.

Заиста, то је било такво чудо да Ама није могао да се уздржи и не похвали се својим суседима. Затим, заборавивши своје обећање, стао је да о томе прича све чешће.

Нико му, међутим, није веровао. Људи су му се подсмевали мислећи да измишља. Али, приче о томе да у његовој кући живи корњача која пева, стигле су најзад и до самог поглавице.

— Ко се то хвали да у његовој кући живи корњача која пева? — љутито једном запита поглавица. — Он нам се руга! — И одмах посла најбољег тркача да нареди Ами да му се сместа јави.

Кад је Ама ступио пред вођу племена осећао се поносним што у свом дому има нешто тако необично: корњачу — певачицу која је узбудила читаву околину. Али, вођа је био гневан, а њихови доглавници презриво су одмахивали главама.

— Глупост! Таквог чуда као што је корњача која пева не може бити — говорили су. — Корњача која уме да свира? Свашта!

— Све што вам говорим сушта је истина! — бранио се Ама.

— Ти, дрска варалице! — говорили су му људи. — Хоћеш да нас правиш лудима... тим твојим измишљотинама.

Те речи ујеле су Аму за срце. Страховито се увредио.

— Сад ћу вам донети корњачу па ће вам она и певати и свирати — рече им он. Тада ћете видети да ли сам варалица. А ако она то не учини, можете ме убити.

Дошавши кући, Ама је пажљиво узео корњачу и понео је.

— Куда идемо? — запита корњача.

— Људи мисле да сам лажов — одговори Ама. — Сад ћемо им ми показати.

Корњача је ћутала.

Када је Ама стигао до поглавичине куће, већ се била скупила читава гомила: из свих околних села дошли су људи да виде шта ће се догодити. Ама је донео корњачу, спустио је на земљу и ставио сансу поред ње.

— Сад ћете видети! — рекао је.

Корњача је седела не мичући се док су се људи нагињали да је боље виде. Али, корњача није ни певала ни свирала. Људи су чекали. Ни звука. Затим је сакрила главу под оклоп. Понекад би отуда, додуше, провирила да би погледала људе, али би се опет сак-

рила. То се поновило неколико пута. Најзад су се сви наљутили.

— Када ће почети да пева и свира? — питали су незадовољни.

— Запевај им да би се уверили да нисам лажов — обрати се Ами корњачи. Али, она је само жмиркала очицама и ћутала.

Време је протицало. Гомила је гунђала. Сви су се ругали Ами. Најзад вођ рече:

— Доста! Свима нам је сад јасно да се овај дрски Ама нама руга и да је измислио ту причу о корњачи која пева. Узмите га и казните!

Разгневлени људи зграбили су Аму и стали га шибати.

— То ће те опаметити да више не обмањујеш свој народ и да му се не изругаваш — рече му поглавица. — А сад скупи своје прње и одлази из села, и то сместа! Међу нама нема места таквим смутљивцима.

Ама је ћутао. Тело га је болело од удараца, горео је од стида... Скупио је своје ствари и пошао куда га очи воде.

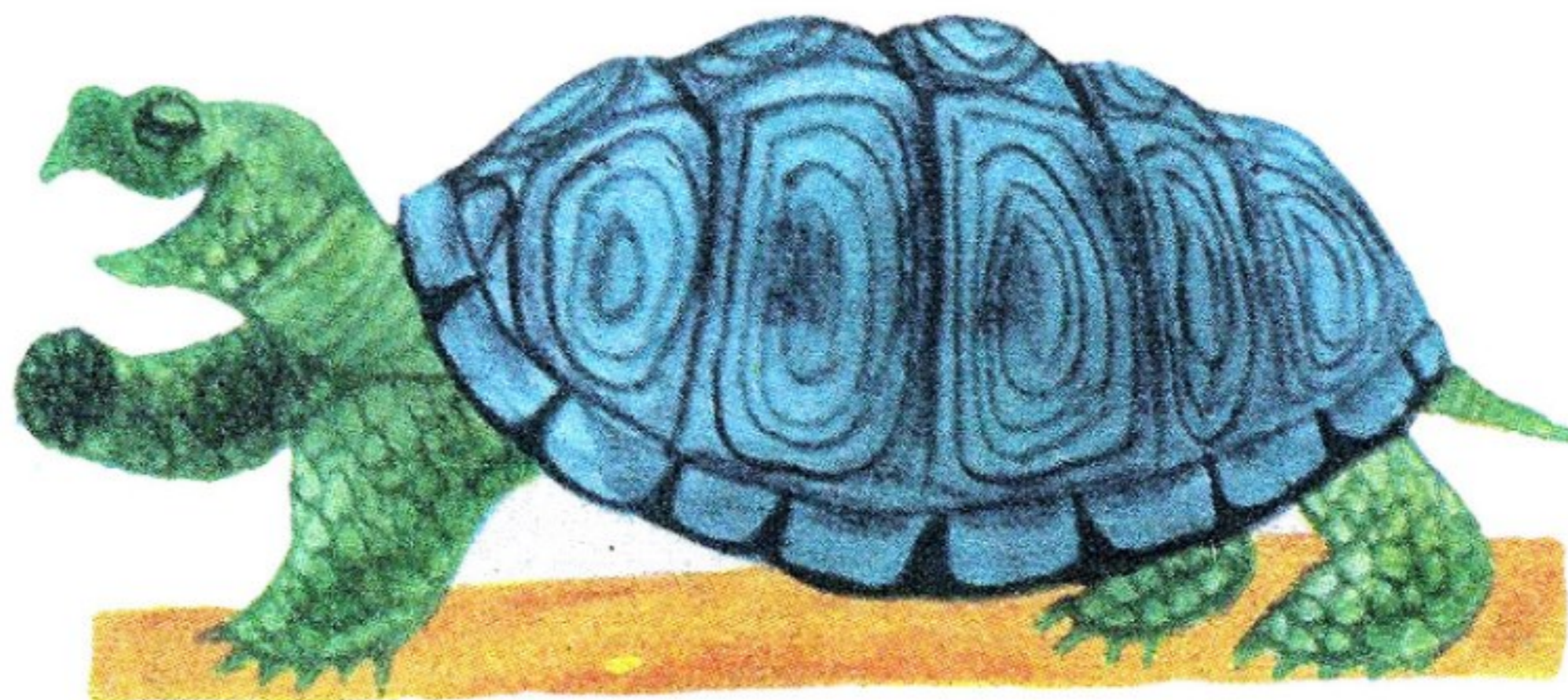
Када је Ама отишао корњача је извукла главу из оклопа и проговорила. Сви су је запрепашћено гледали.

— Ама је заслужио ово бешчашће због вероломства. Сам је себе казнио. Тако ми је било лепо у шуми где сам увек певала и свирала. А онда ме је он донео у село обећававши да ће то чувати у тајности. Али, своје обећање није одржао. Свима је испричао. У почетку је причао шапатом, а после све јаче и јаче.

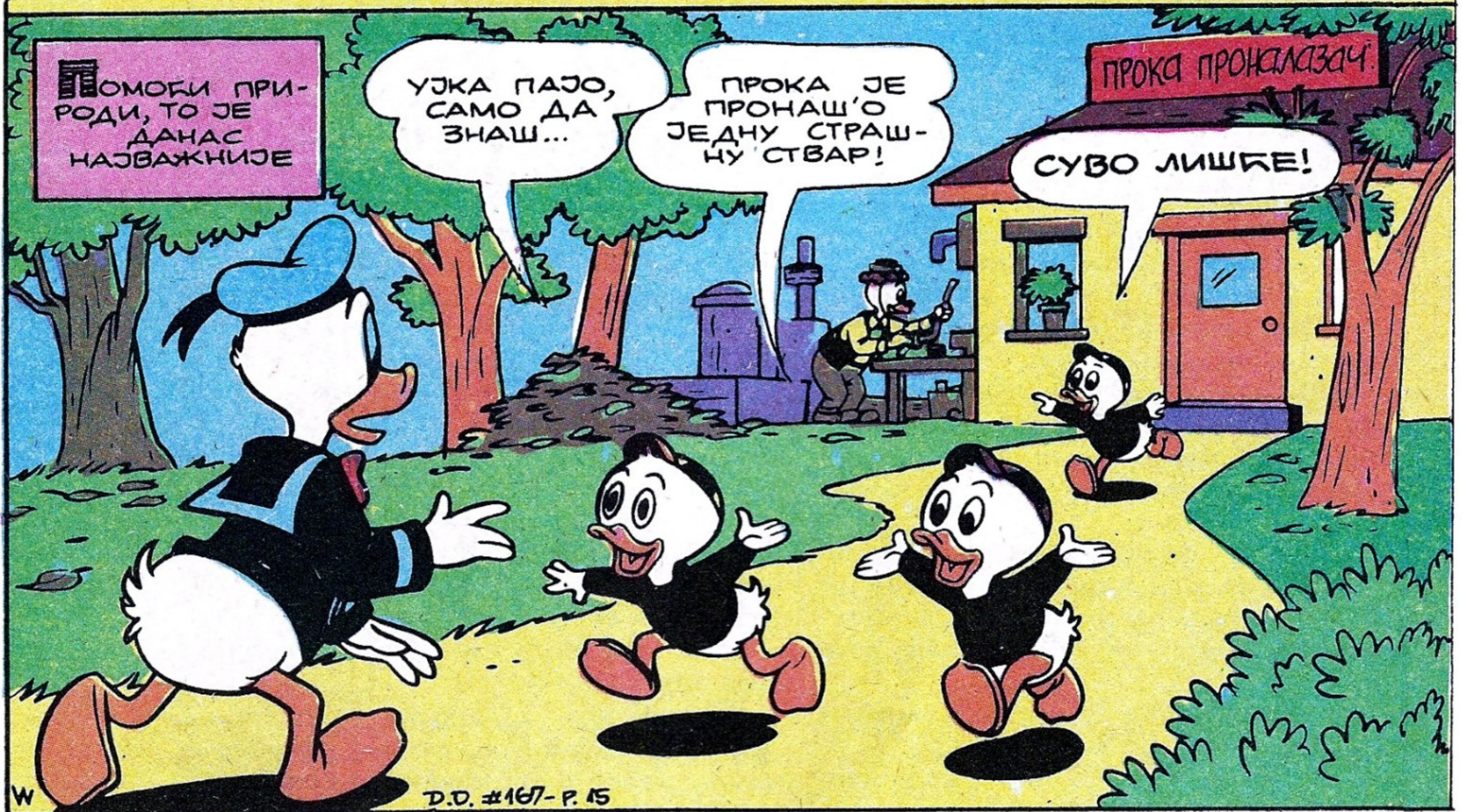
Корњача је потом узела сансу, стала је да пребира струне и тихо је запевала:

— **ЧОВЕК НЕЋЕ НАМА ДА СЕ ПОКОРИ.**

ЗНАЧИ, ТРЕБА СЕ ПОКОРИТИ ЧОВЕКУ...

Илустровала БОСИЉКА КИЋЕВАЦ

У СКОРО...

ШТА ЛИ ТО РАДЕ?

ЕВО, КОМШИНИЦЕ! ОЧИСТИЛИ СМО ВАМ ДВОРИШТЕ ОД ОПАЛОГ ЛИШЋА!

ДИВНО! И САМО ХИЉАДУ ДИНАРА? БАШ ВАМ ХВАЛА!

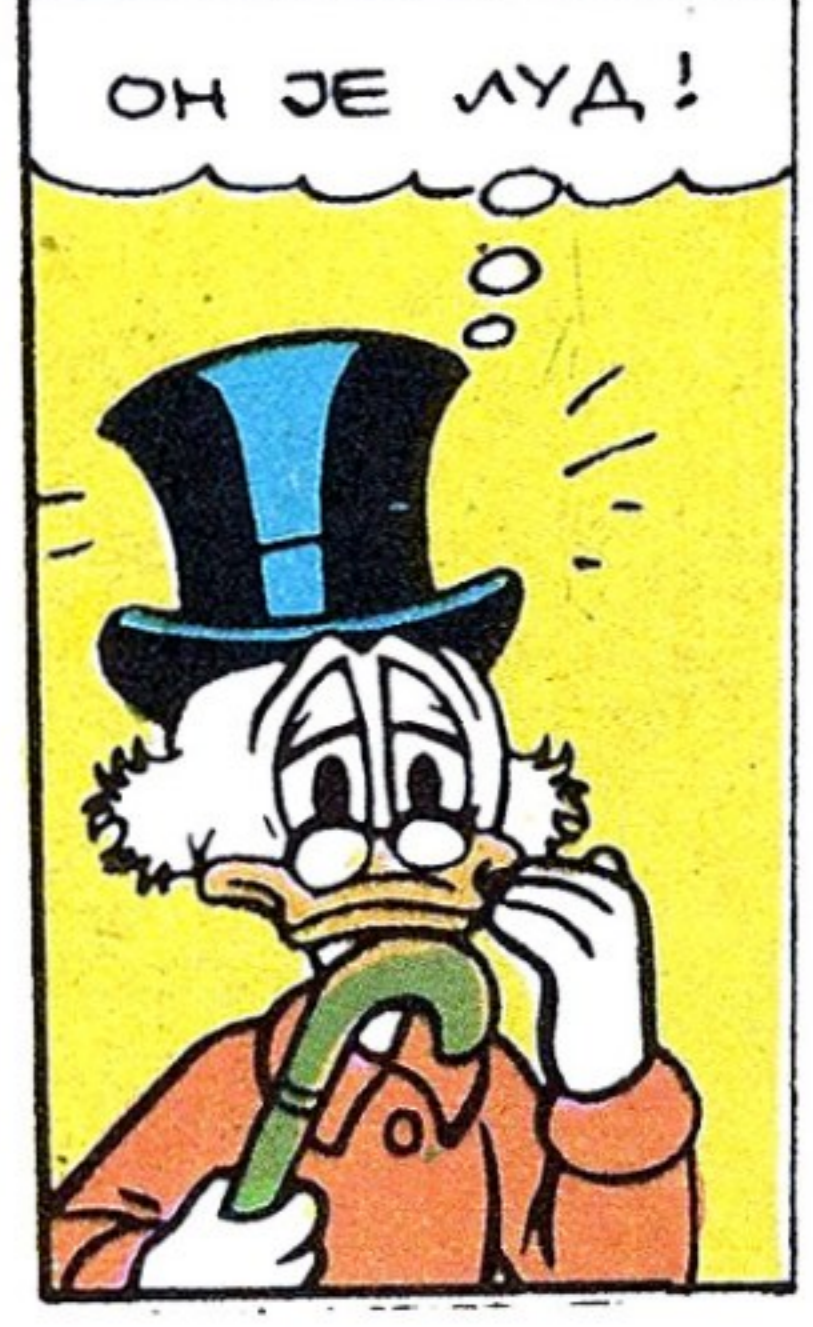

САМО ХИЉАДУ! ОХ! ПА ТО ЈЕ ДА ПЛАЧЕШ ОД МУКЕ!

БРУКАШ МЕ, СИНОВЧЕ! АКО БУДЕШ НАПЛАЊИВО ТАКО МАЛО, НИКАД СЕ НЕГЕШ ОБОГАТИТИ!

НЕ БУДИ БАШ ПРЕВИШЕ СИПУРАН У ТО, СТРИЧЕ!

ОН ЈЕ ЛУД!

ЕВО НАС, ПРОКО!

ПУН КАМИОН ЛИШЋА!

ОДЛИЧНО, САМО...

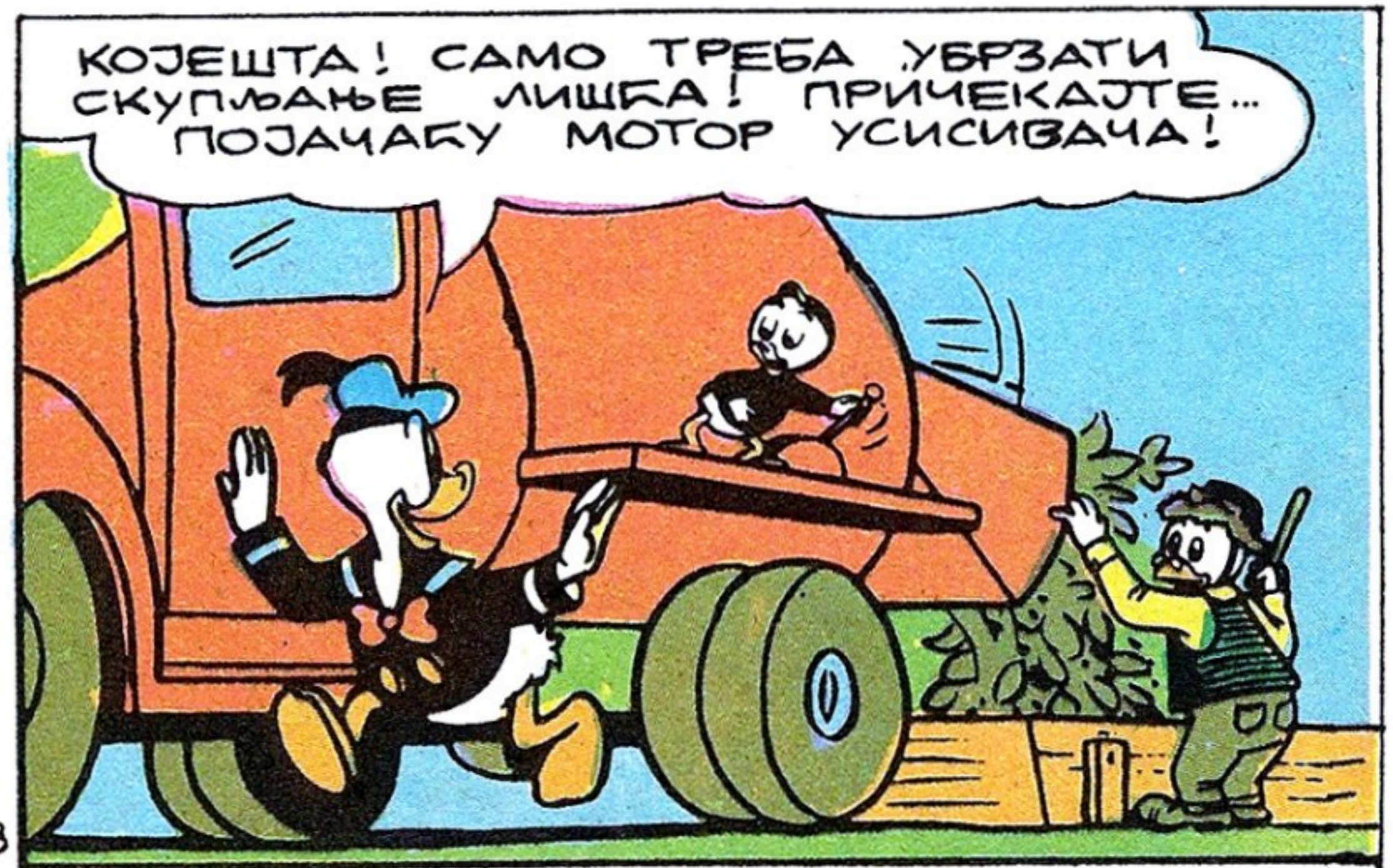

БОЈИМ СЕ ДА ПРОИЗВОДЊА НЕГЕ ТЕБИ ТАКО БРЗО... МИСЛИМ, ШТО СЕ ЗАРАДЕ ТИЧЕ!

АУУ! А МИ ТРЕБА ДА ВРАТИМО ДУГ ДЕДА БАЈИ!

ХА!

КОЈЕШТА! САМО ТРЕБА УБРЗАТИ СКУПЉАЊЕ ЛИШЋА! ПРИЧЕКАЈТЕ... ПОЈАЧАКУ МОТОР УСИСУВАЧА!

БУДИ ОПРЕЗАН, ПАЈО! НОВА МАШИНА МОРА ПРВО ДА СЕ РАЗРАДИ...

НЕ БЕРИ, БРИГУ, ПРОКО!

ТИ САМО НАСТАВИ ДА ПРАВИШ ОНЕ КОУКИЦЕ... А У ЛИШБУ НЕБЕШ ОСКУДЕВАТИ!

УСКОРО...

НА ПОС'О, ДЕЦО! СКИОПИО УГОВОР ЗА ЧИШ-БЕЊЕ ПАРКА... ПЕДЕСЕТ 'ИЛАДИЦА!

АМ' ТОЛИКО СИЛНО ЛИШКЕ...

ПРЕПУСТИТЕ ВИ ТО МЕНИ! ЈА СВЕ ТО НА НАУЧНОЈ БАЗИ!

НЕ ТОМ БРЗИНОМ, УЈКА ПАЈО!

ХА! АКО ОНАЈ МОЈ СТРИЦ МИСЛИ ДА ЈА НИСАМ СПОСОБАН ДА МЛАТИМ ПАРЕ...

СТОЈ! ТО ЈЕ НАШ РУЧАК!

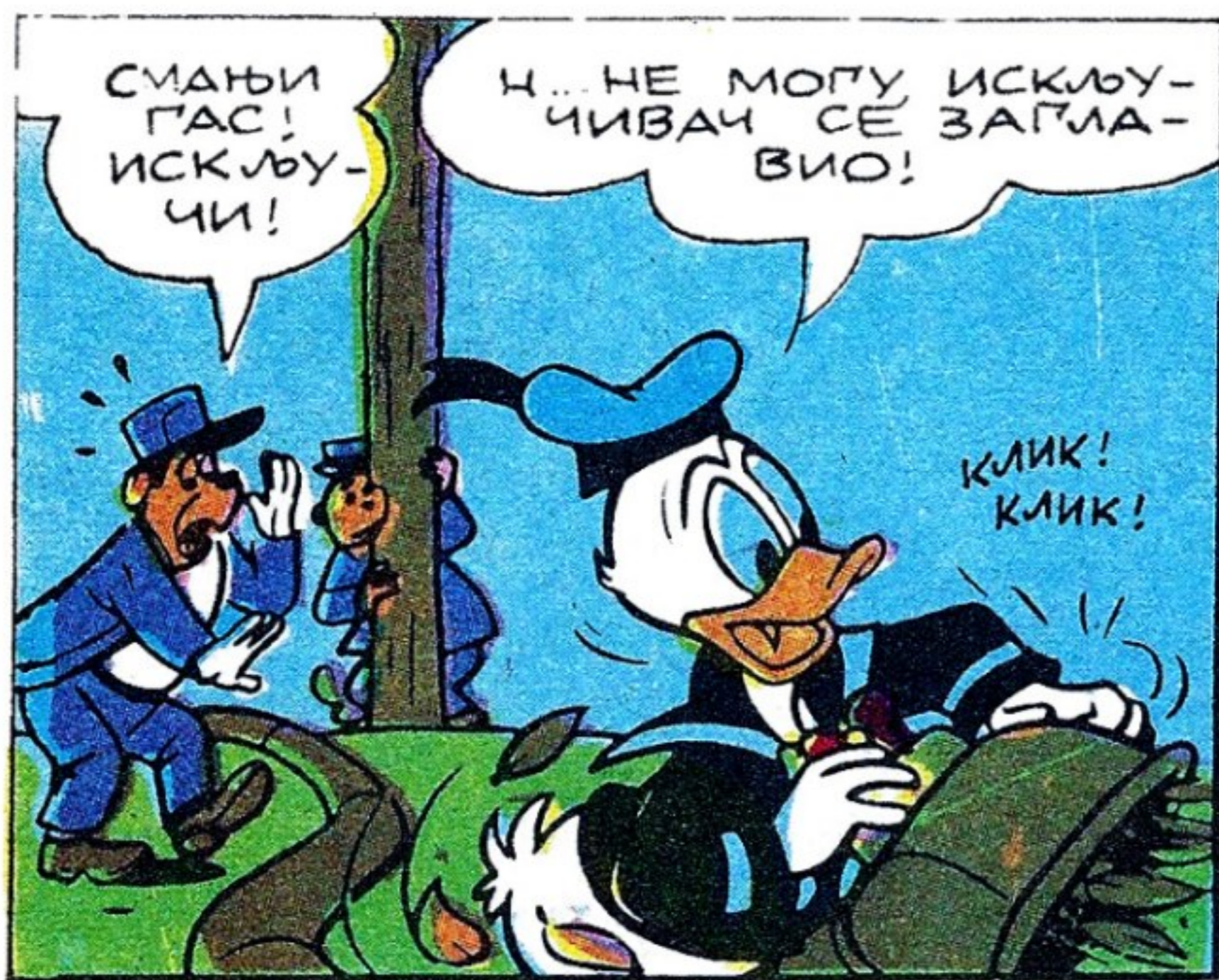
ХЕЈ! МОЈЕ ОДЕМО!

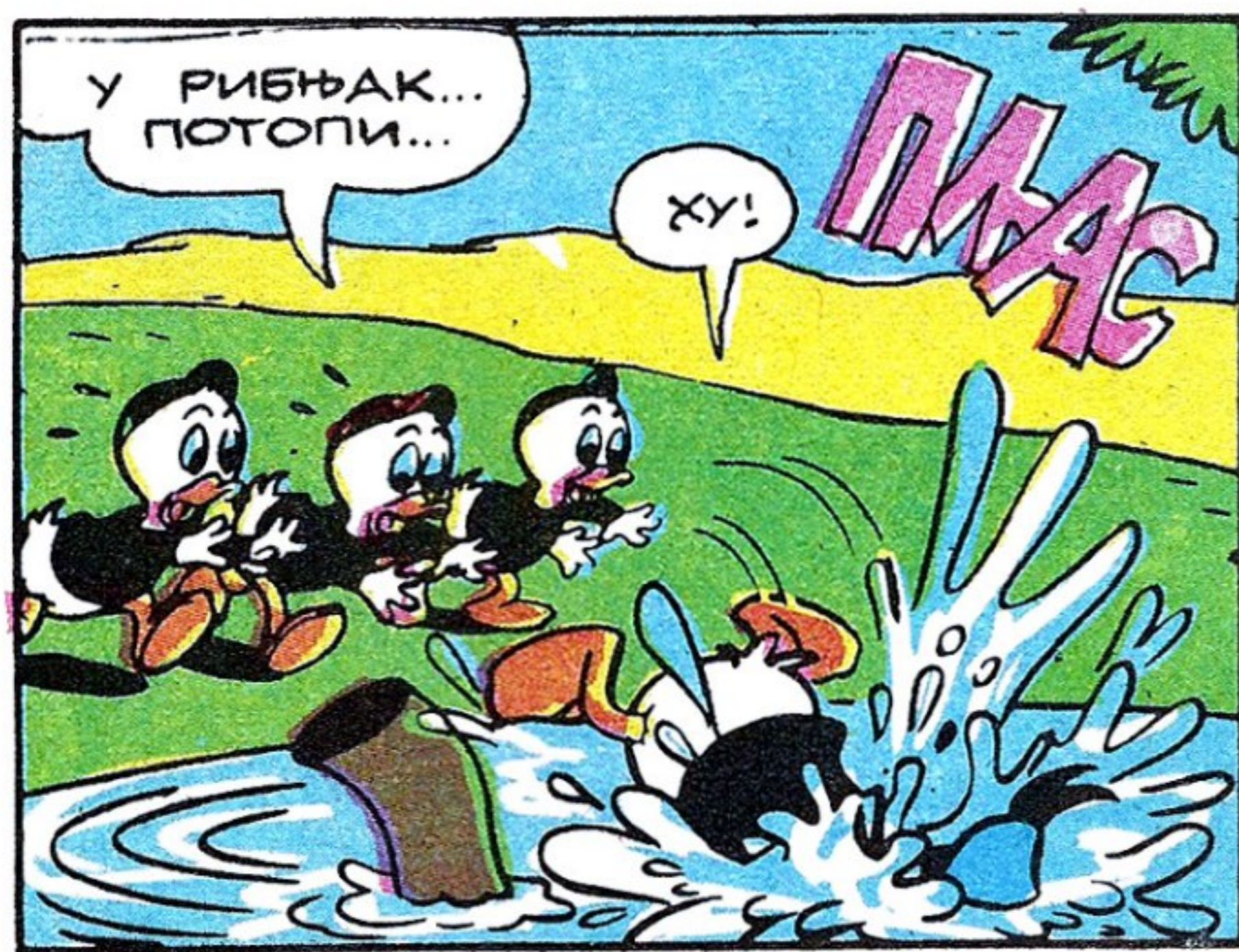
ДРЖ' СЕ!

ОСТАХ БЕЗ ПАНТАЛОНА!

4 D.D. # 167 - P. 20

ВУК У ВУЧЈОЈ КОЖИ

WALT DISNEY

ЧУДА ПРИРОДЕ

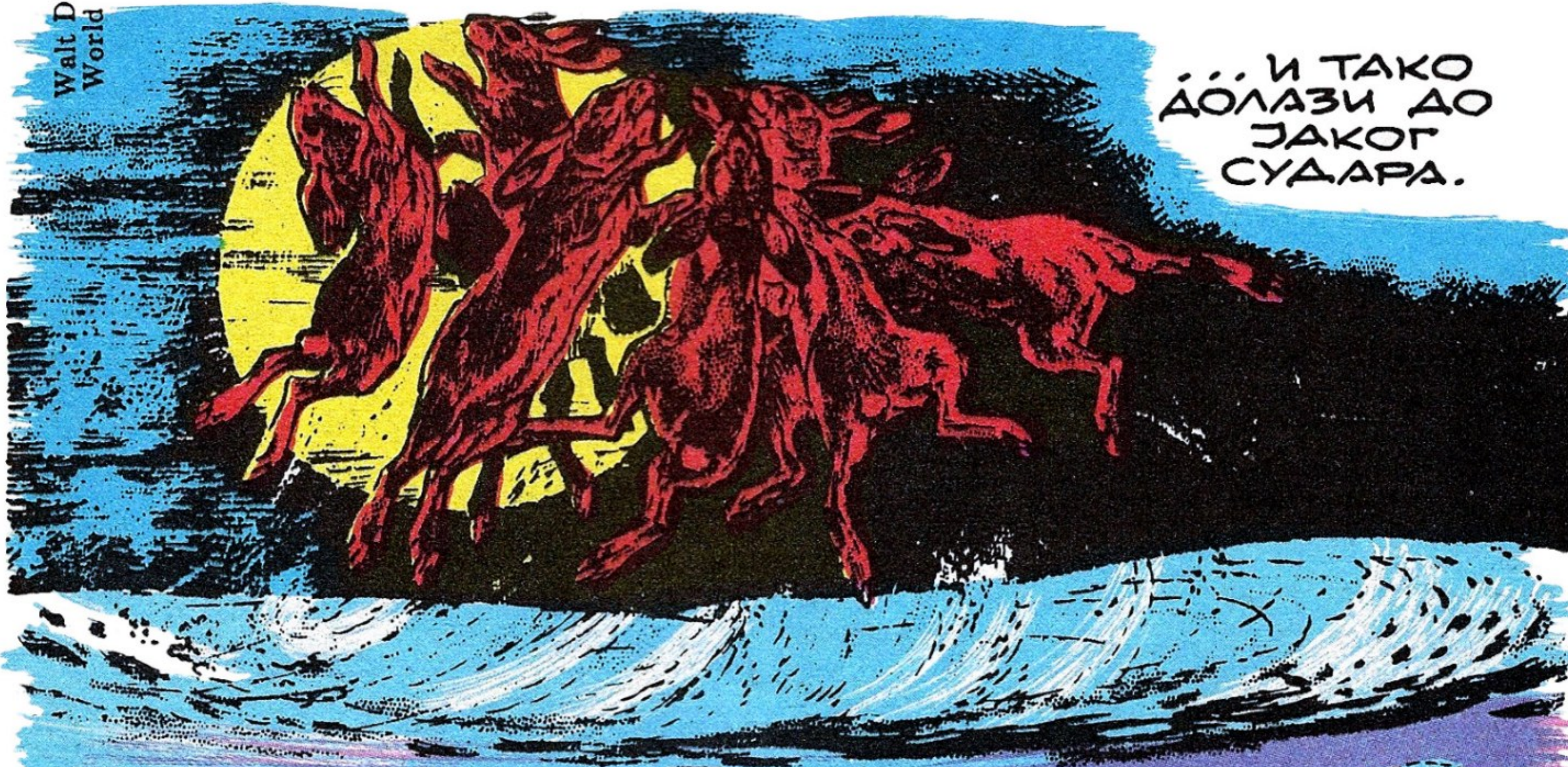
ЛУДИЛО НА МЕСЕЧИНИ

ЗА ВРЕМЕ НОЋИ КАД ЈЕ МЕСЕЧИНА БЕЛОРЕПИ КУНИЦИ (*LEPUS TOWNSENDII*) СКАЧУ ПО СНЕГУ У КРУГ. ОВАЈ КРУГ ПОСТЕПЕНО СЕ СВЕ ВИШЕ СУЖАВА...

© 1960
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

... И ТАКО ДОЛАЗИ ДО ЈАКОГ СУДАРА.

ПОСЛЕ ОВОГА "БАЛЕТНИ" СЕ, СКАКУЋУКИ, РАЗИЛАЗЕ У РАЗНИМ ПРАВЦИМА.

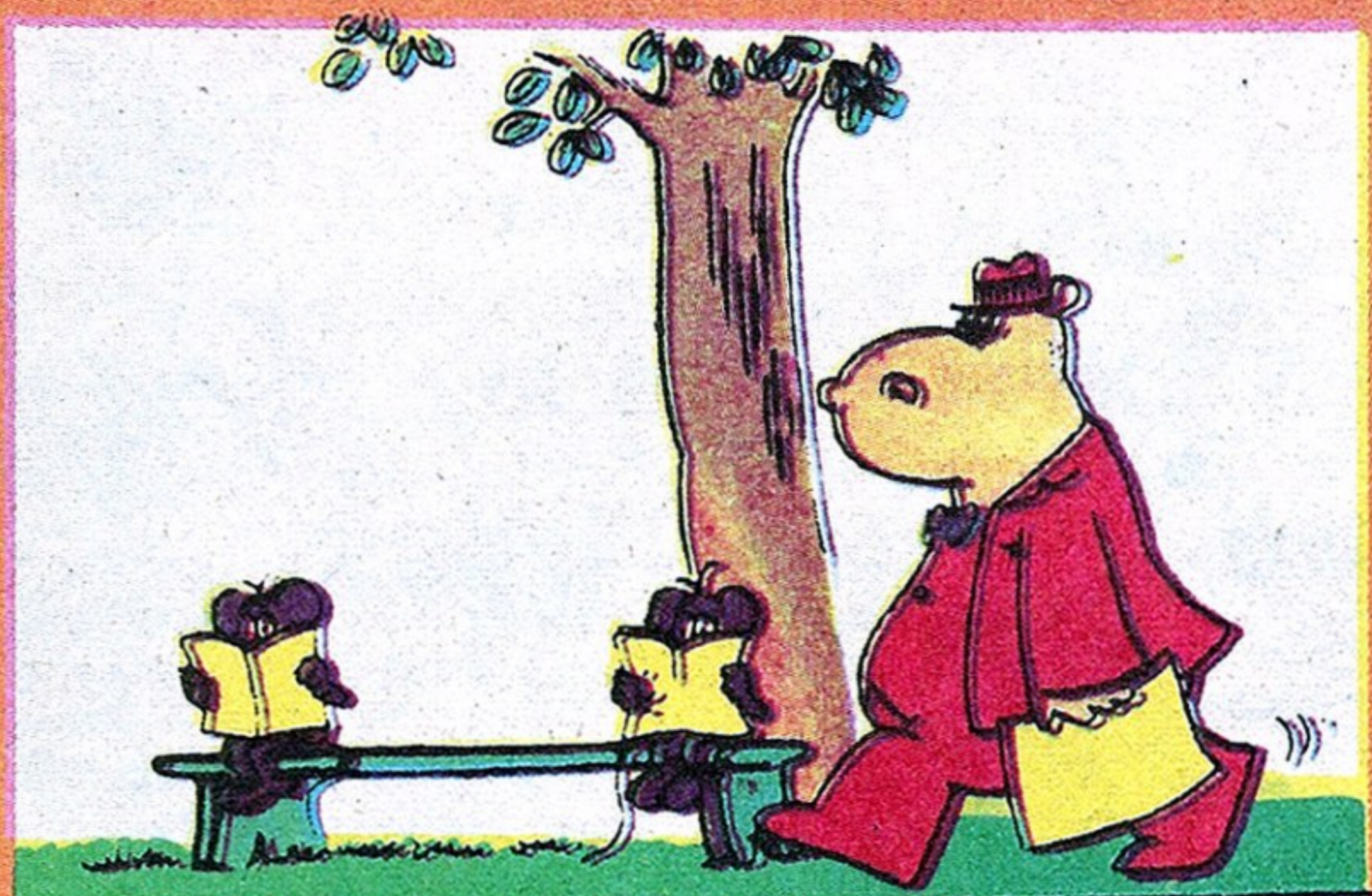
1-16

Distributed by King Features Syndicate.

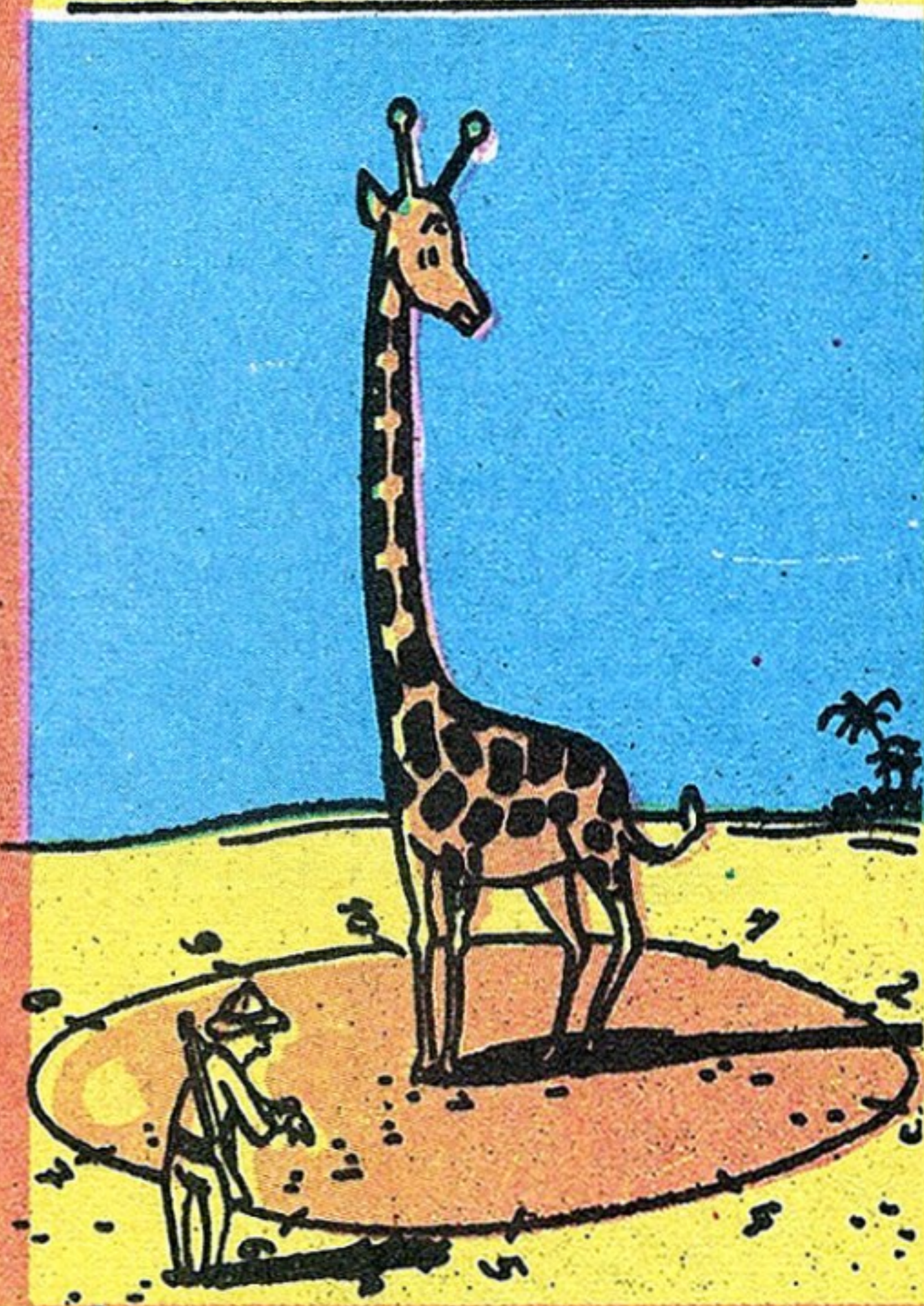
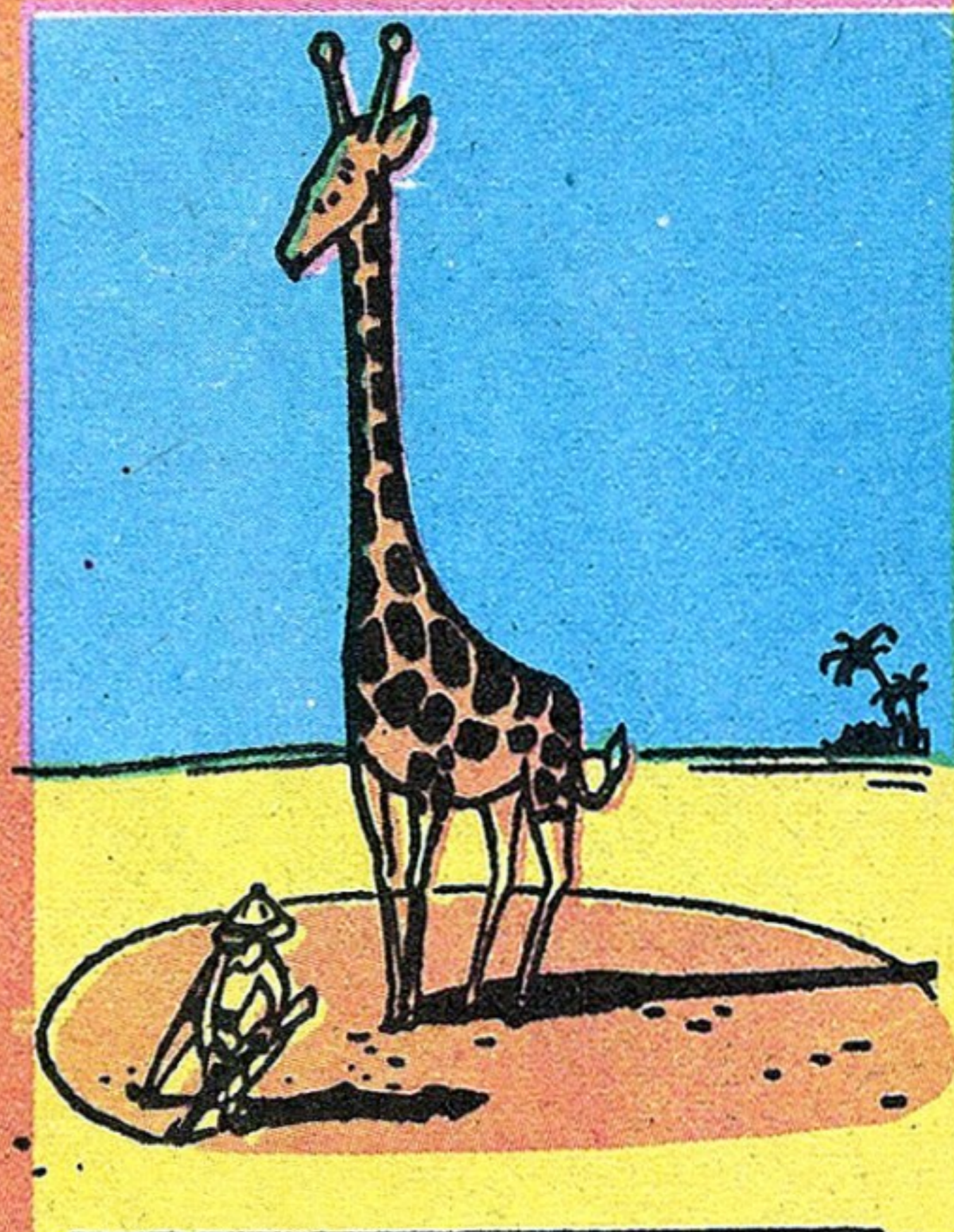
ТУЋИ ХУМОР

— Није он лош, само треба да се навикне на тебе

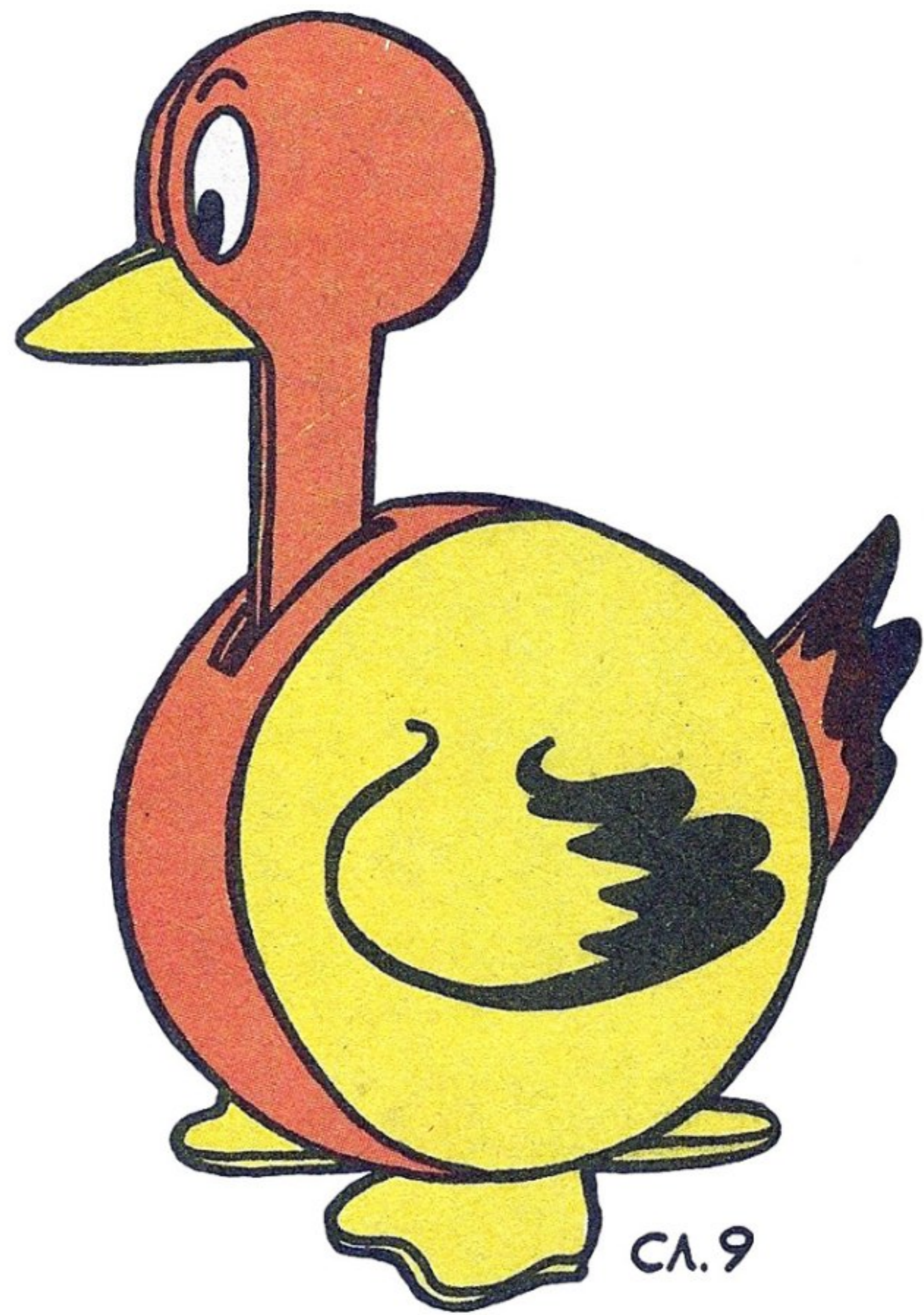
БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

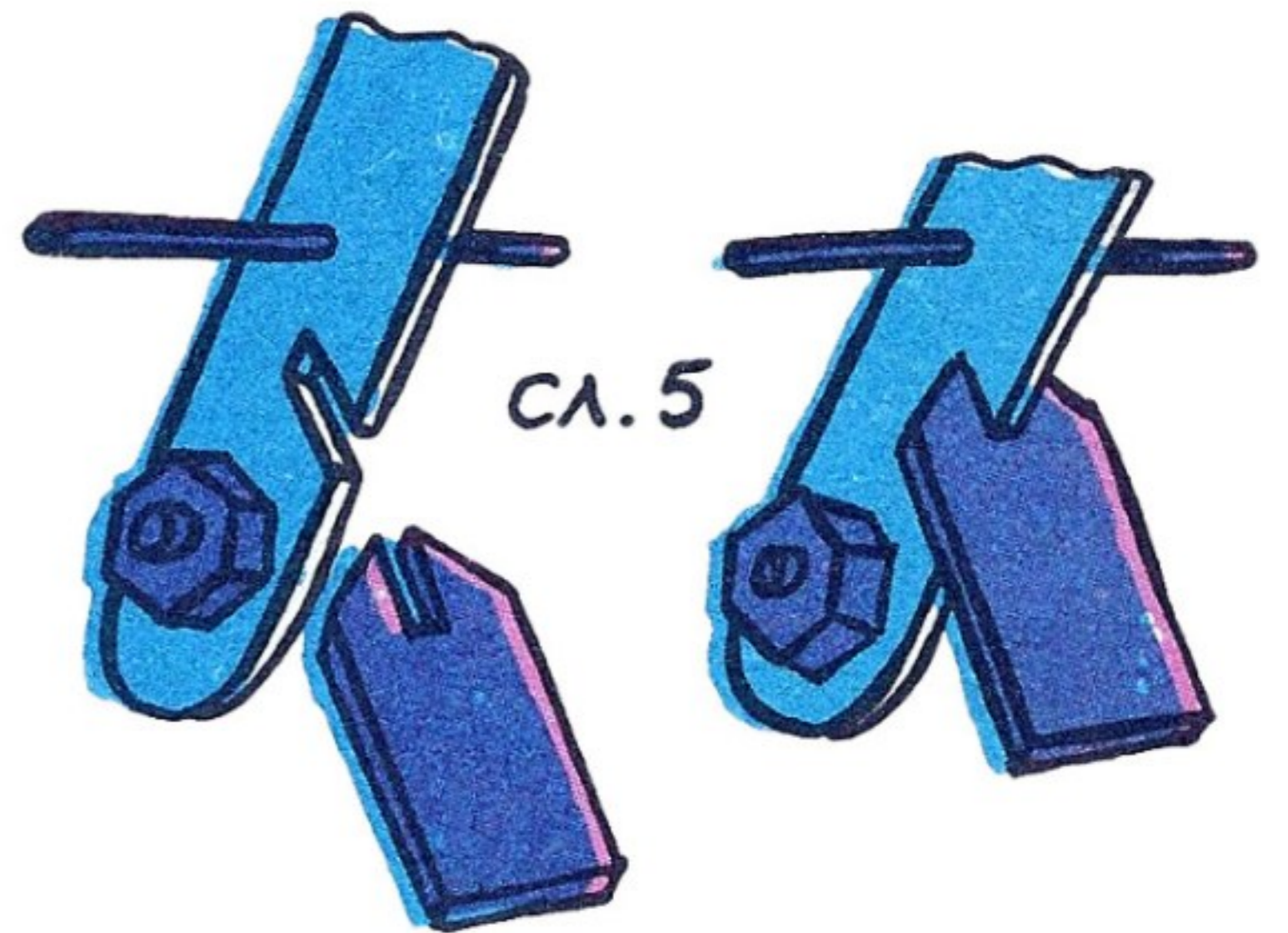
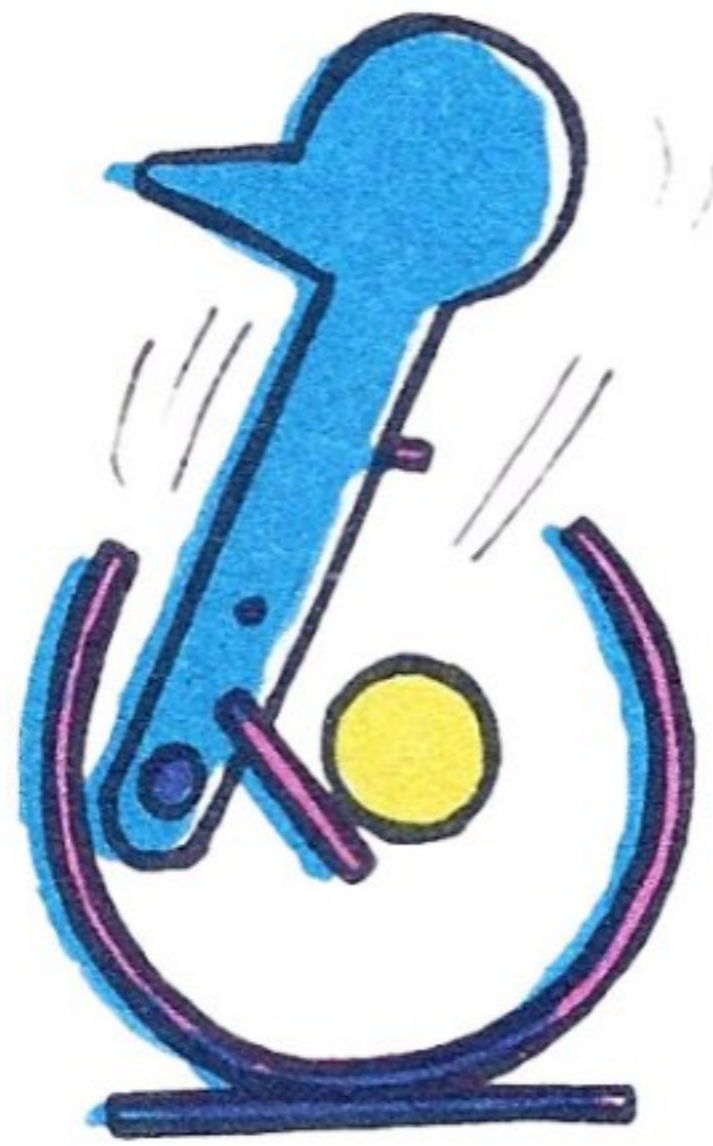
— Ово је последњи пут што се с тобом играм жандарна и лопова! ... То је најбољи начин да се сруши углед цара свих животиња...

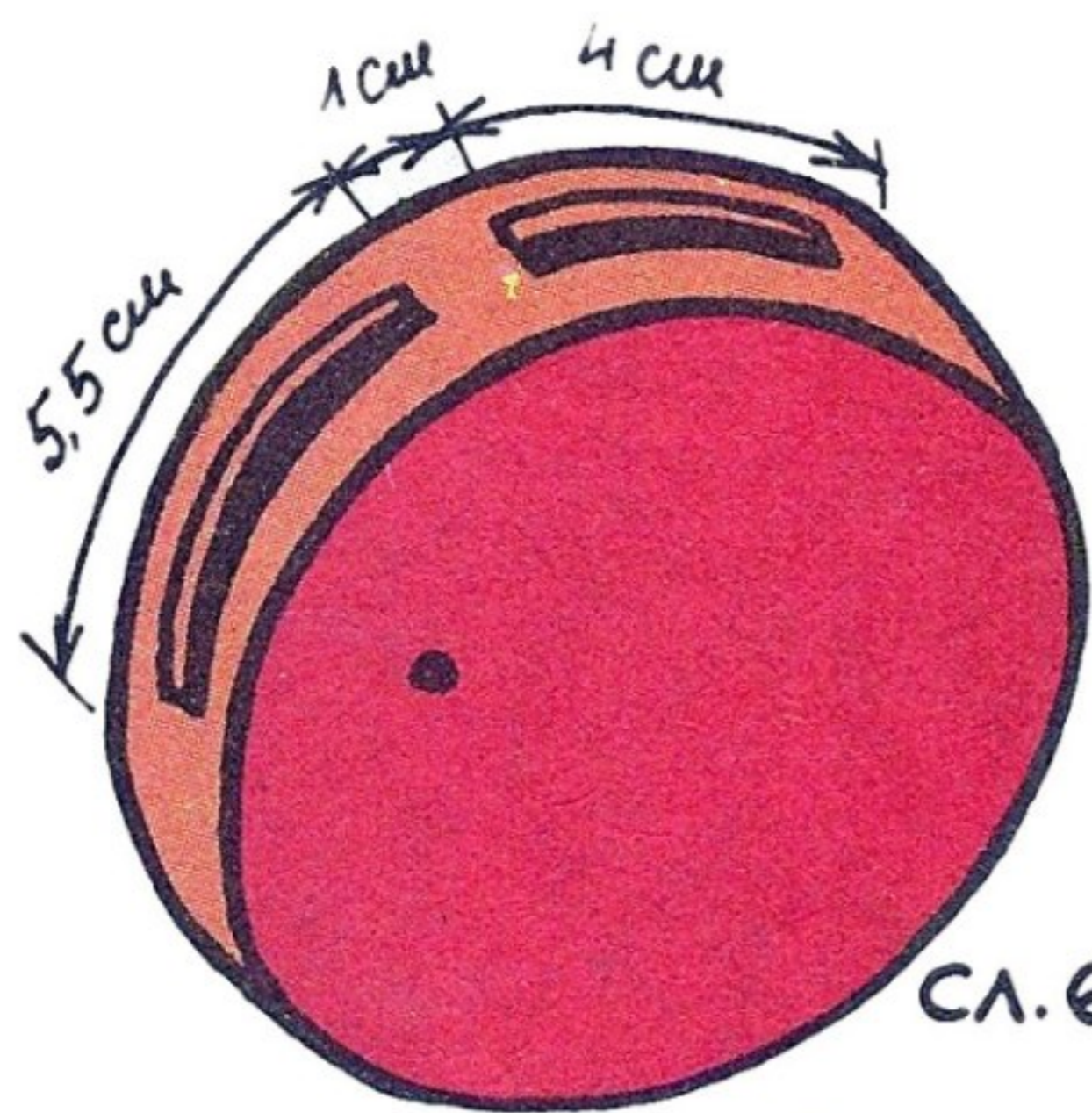
с.л.9

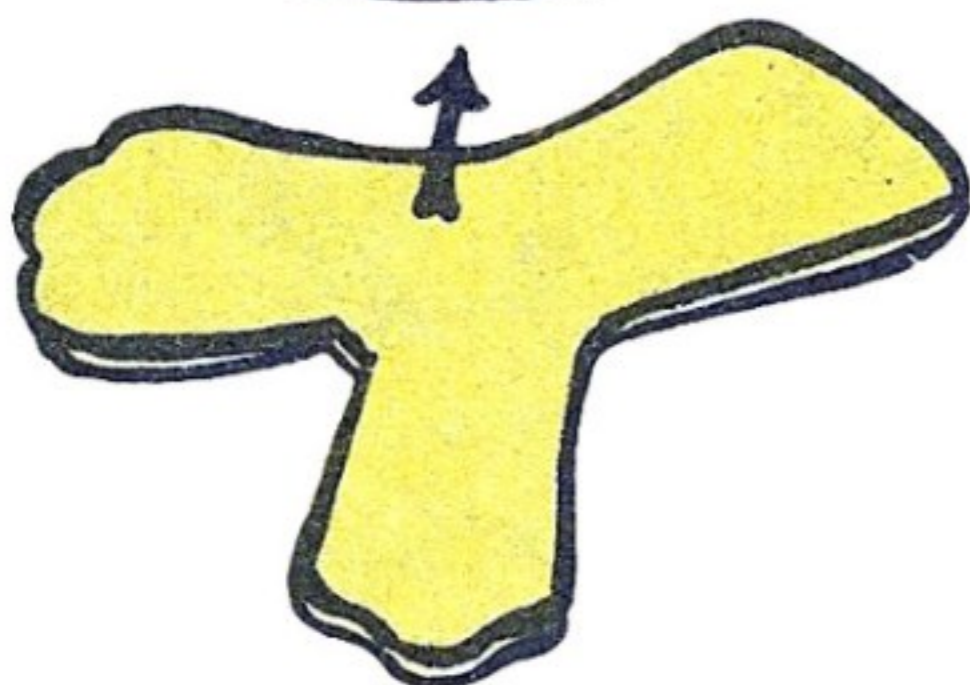
с.л.8

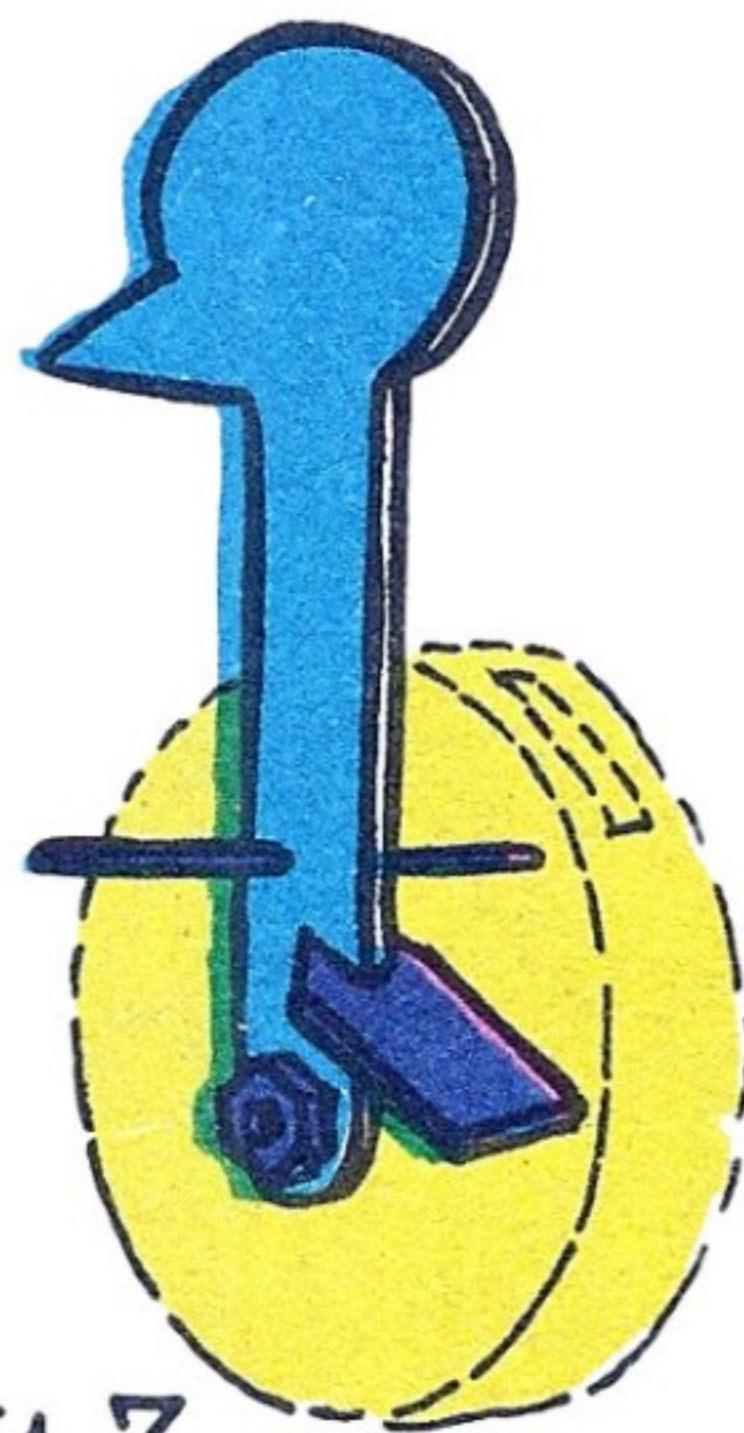
с.л.5

с.л.6

с.л.7

НАПРАВИТЕ САМИ

„ЖИВА“ КАСИЦА

Предлажемо вам да покушате сами да направите ову „живу“ касицу — паткицу. Ако у кући имате празну округлу кутију од ЗДЕНКА или неког другог сира, пола посла је готово.

Ево како се касица прави: кутију од сира облепите хартијом, а затим од веома чврстог картона искројте главу паткице (црт. 1), реп (црт. 2), утер (црт. 3) и ноге (црт. 4). Кроз тачку А на врату паткице провучите танку жицу (нешто мало дужу него што је дебљина кутије од сира). На месту где је нацртан завртањ пришрафите један тежи шраф и матрицу (црт. 5) углавите утер са цртежа 3 као што показује цртеж 5. По ивици кутије од сира урежите зарезе дужине као што видите на цртежу 6, а широке по пола сантиметра. Залепите ноге за кутију (црт. 6). Ставите главу у кутију и увуците жицу која пролази кроз тачку А у оба зида кутије. На цртежу 1 контуре кутије показују како треба да стоји глава паткице. На крају залепите реп и паткицу обојите. На цртежу видите како се касицом служи. То јест, када убаците ситан новац, пара удари у утер и паткица тада заклина главом, па изгледа као да је „жива“.

ФУДБАЛСКИ КЛУБ

» СЛОБОДА «

(ТУЗЛА)

Фудбалски клуб СЛОБОДА из Тузле основан је 1919. године. Радничком спортском друштву СЛОБОДА поводом педесетогодишњице успешног рада 1969. године уручен је Орден заслуга за народ са сребрним зрацима. Овај Титов орден највеће је признање које чланови овог клуба имају.

У лето 1958. године формирана је поново Друга савезна лига и у њеној Западној групи играла је и тузланска СЛОБОДА. Надамоћно је освојила прво место и постала прволигаш, али је у друштву најбољих 1959/60. заузела тек 12. место па је испала из Прве лиге, да би се у њу вратила у првенству 1962/63. Опет је испала, да би од 1969/70. била стално члан Прве лиге у којој игра веома запажену улогу.

Као члан Прве лиге, СЛОБОДА је забележила низ лепих победа и над нашим најбољим клубовима. У Тузли је тукла ЦРВЕНУ ЗВЕЗДУ са 4:0, савладала ПАРТИЗАНА са 1:0 и 2:1, екипу ДИНАМА са 5:1 и 1:0, ХАЈДУКА чак четири пута — са 4:0, 2:1, и два пута 2:1, ВОЈВОДИНУ пет пута, САРАЈЕВО осам пута, итд.

СЛОБОДА је једном доспела у финале Фудбалског купа Југославије, што је њен највећи успех. У Купу 1970/71. СЛОБОДА је изгубила оба финална меча са ЦРВЕНОМ ЗВЕЗДОМ (0:4 и 0:2), али је и друго место представљало велики успех.

Фудбалери СЛОБОДЕ одликују се изванредном борбенош-

ћу и познавањем фудбалске вештине, коју нарочито успешно демонстрирају пред својом верном публиком.

Капитен екипе је лево крило Мустафа Хукић, Међутим, СЛОБОДА има још неколико заиста изванредних фудбалера, а то су у првом реду све до недавно Фахрудин Авдичевић, затим нападач Јован Геца, нападач и градитељ игре Фуад Мулахасановић, вратар Ранко Цакић, млади Мерсад Ковачевић и други.

Тренер екипе је Мића Дуванић.

Адреса клуба: ФК СЛОБОДА, 75000 Тузла, Озренског одреда 8, телефони (075) 32-477 и 31-538.

Пласман ФК СЛОБОДЕ у Првој лиги:

1959/60.	12.	1971/72.	7.
1962/63.	13.	1972/73.	6.
1969/70.	9.	1973/74.	9.
1970/71.	10.	1974/75.	7.

ФУДБАЛЕРИ „СЛОБОДЕ“ ПОД УГОВОРОМ:

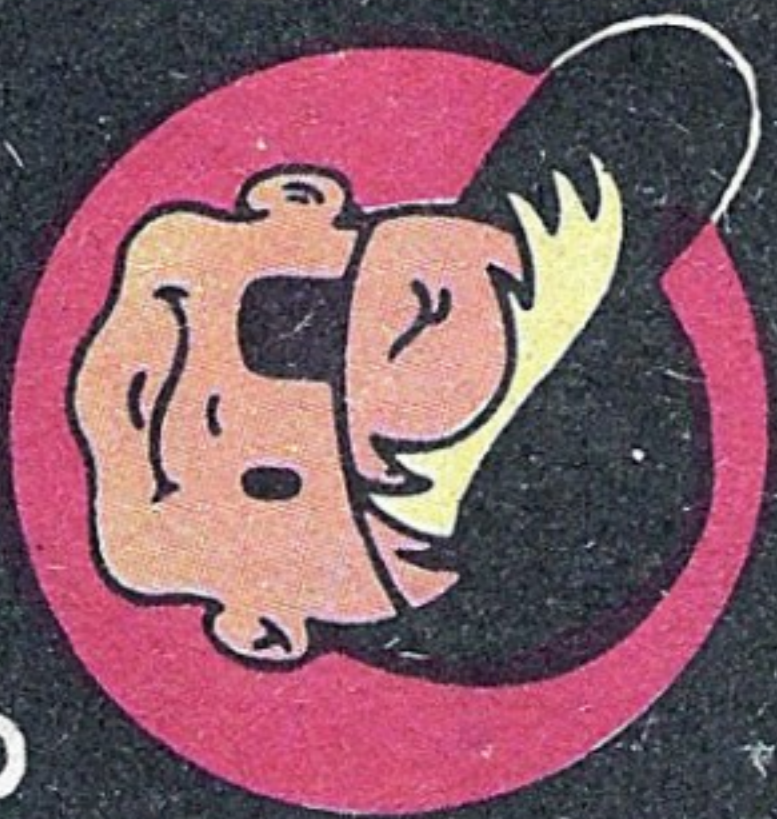
РАНКО ЦАКИЋ (1952 — 1978), МЕСУД НАЛИЋ (1943 — 1978), КАСИМ АЛИБЕГОВИЋ (1947 — 1978), ЈУСУФ ХАТУНИЋ (1950 — 1978), РАДОМИР ЈОВИЧИЋ (1948 — 1977), ЈОВАН ГЕЦА (1953 — 1976), ЕШЕФ ЈАШАРЕВИЋ (1951 — 1977), ПЕТАР СЛАВКИЋ (1949 — 1976), МУСТАФА ХУКИЋ (1951 — 1977), ФУАД МУЛАХАСНОВИЋ (1952 — 1978), Ј. ДИВАНФЕНДИЋ (1953 — 1975), СУАД КАЛЕСИЋ (1954 — 1975), МЕХМЕД МУЈКАНОВИЋ (1953 — 1976), ИСМЕТ ХАЏИЋ (1954 — 1976), АЛЕКСАНДАР МИЛЧИЋ (1946 — 1976), ЏЕМИЛ ЦЕРИЋ (1950 — 1978), ЦВИЈЕТИН БЛАГОЈЕВИЋ (1955—1978), МЕРСАД КОВАЧЕВИЋ (1956 — 1978), ЏЕВАД ШЕЋЕРБЕГОВИЋ (1955 — 1978), МЕНСУД РАКИЋ (1955 — 1979), НИХАД МУЈЕЗИНОВИЋ (1955 — 1978), ЗЛАТАН ФЕЈЗАГИЋ (1956 — 1978), НЕЏАД ВЕРЛАШЕВИЋ (1955 — 1978), МИЛАН НЕШКОВИЋ (1955 — 1978), СТОЈАН МИЛОЈЕВИЋ (1951 — 1979).

Напомена: прва цифра у загради означава годину рођења а друга кад истиче уговор.

СЛОБОДА

Стоје: Авдичевић, Цакић, Алибеговић, Хатунић, Миличић, Јовичић
Чуче: Налић, Јашаревић, Геца, Мулахасановић, Хукић.

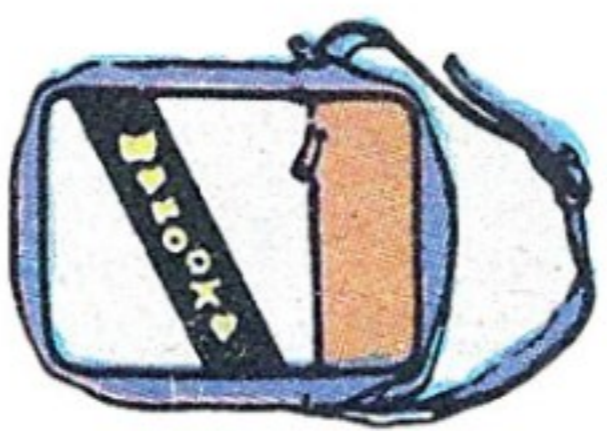

Вазоока Joe НАГГРАБУЈЕ

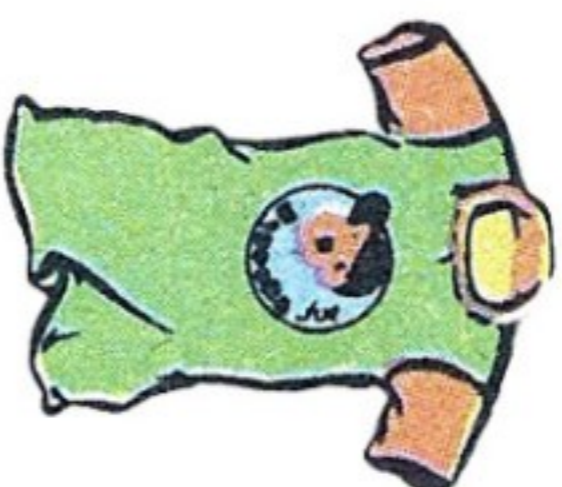
БЕЗ ЖРЕБАЊА

МОЖЕТЕ ДОБИТИ:

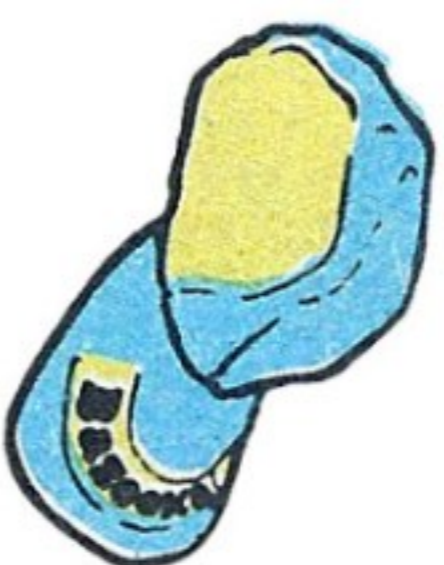
ЗА НАВЕДЕНИ БРОЈ НАГГРАДНИХ СЛИЧИЦА КОЈЕ СЕ ЗАВРШАВАЈУ БРОЈКАМА 5, 15, 25, 35

Школску торбу Вазоока
Јоe за 50 сличица

Мајицу у свим
величинама Вазоока
Јоe за 30 сличица

Капу са штитником
Вазоока Јоe за 27
сличица

Комплет за писање
Вазоока Јоe за 25
сличица

Лопту Вазоока Јоe за
16 сличица

Рељефну металну
значку Вазоока Јоe за
14 сличица

Мини-комплет за
писање Вазоока Јоe за
13 сличица

Омот за школску
свеску Вазоока Јоe за 7
сличица

Две различите
самолепљиве
налепнице Вазоока Јоe
за 3 сличице.

25, 35

5, 15,

Неоштећене сличице пошаљите на адресу: „Вазоока Јоe“, Жито, Љубљана, Шмартинска 154, 61000 Љубљана. Адресу напишите читко и тачно штампаним словима. Ако сте кандидат за другу награду напишите и коју од следећих величина мајице желите (8, 10, 12, 14 и 16).

DA, MALI ŠNINKELU! BDS JE UŠAO U GODINU

XIII

O, VELIKI
GOSPODARU I
TVORČE SVETOVA,
HOĆE LI ONI IZ
BDS-A IKAD
KOMPLETIRATI
SKENIRANJE
SVIH STARIH
STRIPOVA?

O, IZABRANI!
NE SUMNJAJ
U MOĆ VELIKOG
U'N-A I BDS-A!
**IDEMO
DALJE!**

BDS
GRUPA

komar 88